

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

นवलพรรณ อิศโร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

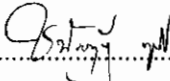
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

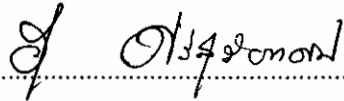
กรกฎาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

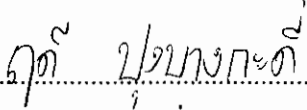
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นवलพรรณ อิศโร ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

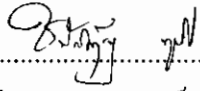
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

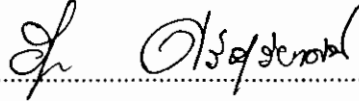
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัญชิตาคุชฎี ทูลศิริ)

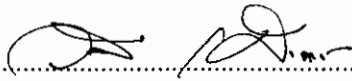
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวชน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

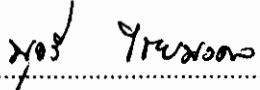
.....ประธาน
(ดร. ฤดี ปุงบางกะดี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัญชิตาคุชฎี ทูลศิริ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวชน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วรณีย์ เดียวอิศเรศ)

คณะพยาบาลศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)

วันที่ ๑3 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุษฎี ทูลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะแนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องและสร้างเสริมกำลังใจและเอาใจใส่ด้วยดี เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ฤดี ปุ่งบางกะดี อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษาตรวจแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการ ครูเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดกพรมหาวิทยาลัย โรงเรียนขลุ่ยระนาดเกษม โรงเรียนสอยดาววิทยา โรงเรียนท่าใหม่ (พุทธสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล) โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ น้อง เพื่อน และน้องที่ร่วมงาน โดยเฉพาะคนใกล้ชิด ซึ่งให้การสนับสนุนทุก ๆ ด้าน คอยเป็นกำลังใจอันดีเยี่ยมมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาตราบนานเท่าทุกวันนี้

นวลพรรณ อิศโร

51924084: สาขาวิชา: การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, พย.ม. (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์/ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นवलพรรณ อิศโร: ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี (FACTORS PREDICTING APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS AMONG THE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN CHANTHABURI PROVINCE)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ชนัญชิตาคุษฎี ทูลศิริ, Ph.D., รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, Ph.D. 94 หน้า. ปี 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์และปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี โดยใช้แนวคิด THE PRECEDE-PROCEED MODEL เป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 470 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 73.62) ปัจจัยด้านการเข้าถึงสื่อทางเพศ ($\beta = -.41$) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ($\beta = -.16$) การควบคุมกำกับของครอบครัว ($\beta = .11$) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .09$) และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($\beta = .09$) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 29.8

ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา ควรพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถแห่งตน ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และคัดกรองการเข้าถึงสื่อทางเพศ ภายใต้การควบคุมกำกับของครอบครัว

51924138: MAJOR: COMMUNITY NURSE PRACTITIONER; M.N.S.

(COMMUNITY NURSE PRACTITIONER)

KEYWORDS: FACTORS/ APPROPRIATED SEXUAL BEHAVIORS/ THE LOWER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS

NAUNPAN ISARO: FACTORS PREDICTING APPROPRIATED SEXUAL
BEHAVIORS AMONG THE LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN
CHANTHABURI PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: CHANANDCHIDUSSADEE
TOONSIRI, Ph.D., RUNGRAT SRISURIYAWET, Ph.D. 94 P. 2015.

Guided by The PRECEDE-PROCEED MODEL, this study aimed to describe appropriated sexual behaviors and examine factors predicting appropriated sexual behaviors among the lower secondary school students in Chanthaburi province. A multi-stage random sampling method was used to recruit the sample of 470 lower secondary school students. Research instruments were self-report questionnaires including a demographic data, the Attitude towards Sex, the Self-Efficacy to Avoid Sexual Risk Behaviors, the Access to Entertainment Complex, the Access to Sexual Media, the Supervision of Family, the Sexual Risk Behaviors of Close Friends, and the Appropriated Sexual Behaviors questionnaires. Data collection took place from November to December, 2014. Data were analyzed by using descriptive statistics and the Stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that the appropriated sexual behaviors were considered as appropriated. (73.62%). Results of the stepwise multiple regression analysis revealed that significant predictors of appropriated sexual behaviors were access to sexual media ($\beta = -.41$), sexual risk behaviors of close friends ($\beta = -.16$), supervision of family ($\beta = .11$), self-efficacy to avoid sexual risk behaviors ($\beta = .09$), and attitude towards sex ($\beta = .09$). The model explained 29.8 % of variance.

The findings suggest that nurses and related health care providers working for the school should develop a program to promote appropriated sexual behaviors for the lower secondary school students. The program should focus on raising their self-efficacy to avoid sexual risk behavior, attitude towards sex, prevention of sexual risk behaviors of close friends, and screening the access to sexual media by emphasizing the supervision of the family.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายและพัฒนาการของวัยรุ่น.....	10
พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น.....	13
PRECED-PROCEED MODEL.....	17
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	36
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	36
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	44
ส่วนที่ 4 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
5 สรุปและอภิปรายผล.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	50
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล.....	56
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	57
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก.....	65
ภาคผนวก ข.....	72
ภาคผนวก ค.....	74
ภาคผนวก ง.....	82
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	94

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน	28
2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	37
3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่ม ตัวอย่างโดยภาพรวมและรายข้อ	39
4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ	41
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ	42
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การใช้สื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดย ภาพรวมและรายข้อ	43
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การควบคุมกำกับของครอบครัวของ กลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ	44
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท โดยภาพรวมและรายข้อ	45
9 จำนวน ร้อยละและเกณฑ์พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ และเพศ	46
10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ปฏิบัติเป็นประจำ	47
11 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิง (X_1) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (X_2) ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_3) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (X_4) การเข้าถึงสถานบันเทิง (X_5) การเข้าถึงสื่อทางเพศ (X_6) การควบคุมกำกับของครอบครัว (X_7) และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท (X_8) กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ (Y)	48
12 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบขั้นตอนของปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรม ทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง	49

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 PRECEDE-PROCEED Framework.....	18
3 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย จากการสำรวจของสำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขในปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่าเด็กมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น โดยในเพศชายพบร้อยละ 4.2, 4.4, 4.2 และ 5.3 และเพศหญิง ร้อยละ 2.6, 3.0, 3.0 และ 5.1 ตามลำดับ สำหรับอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ โดยพบว่าในเพศชายอายุเฉลี่ย 13.0 ปี, 12.9 ปี, 12.8 ปี และ 12.2 ปี และเพศหญิงอายุเฉลี่ย 13.0 ปี, 13.0 ปี, 13.0 ปี และ 12.3 ปี (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2554; สำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555) อายุจะอยู่ในช่วงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค (2555) เรื่องการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประเทศไทย พ.ศ. 2554 ที่พบว่านักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 3.6 (สำนักโรคบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น อายุของการมีเพศสัมพันธ์น้อยลง และมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาประเทศสู่ความทันสมัย เปิดรับวัฒนธรรมตะวันตกที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็ว เช่น ค่านิยมความเชื่อ วัยรุ่นชายและหญิง เชื่อว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และเป็นเรื่องธรรมดาที่จะมีเพศสัมพันธ์กับ “กิ๊ก” โดยไม่บอกให้คนรักรู้ และจากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์พบว่า วัยรุ่นมีแฟนหรือคู่อุปการะเป็นเพศเดียวกันร้อยละ 5.8 และทั้งสองเพศร้อยละ 6.5 ตามลำดับ วัยรุ่นชายคิดว่า เป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ชายที่ต้องมีประสบการณ์ทางเพศเป็นอย่างดีก่อนแต่งงานร้อยละ 60.5 และผู้ชายสามารถมีคู่นอนได้หลายคนร้อยละ 78.3 (อนงค์ ประสานนันทกิจ, ประณีต ส่งวัฒนา และบุญวาทิ เพชรรัตน์, 2552) การแต่งกายที่เปิดเผยอ้อวคให้เห็น สัดส่วนของร่างกาย การเปิดรับสื่อสารมวลชนทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วิซีดี หนังสือลามก รูปภาพที่ยั่วเย้าทางเพศ ซึ่งส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความสนใจในพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น จากการศึกษาของ ปิ่นประภา เฝ้าพันธ์, อุดมศักดิ์ มหาวีรวัฒน์ และพิรศักดิ์ ผลพฤษยา (2554) เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า สิ่งกระตุ้นที่ทำให้นักเรียนอยากมีเพศสัมพันธ์ คือคู่วีดีโอหรือ วีซีดีไอ (กลุ่มทดลองร้อยละ 43.3 กลุ่มเปรียบเทียบร้อยละ 60.0) และวารสารณ์ บุญเชียง (2556) เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี/ เอ็ดส์ และเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 41-62 มีความคิด เห็นว่า การคู่อีไอ ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ วันรุ่น มีการแสวงหาความรักจากเพื่อนต่างเพศ ไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ โดยมีการสัมผัส ร่างกายกัน โดยที่วัยรุ่นคิดว่าเป็นการกระทำที่ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางเพศ ซึ่งส่งผลให้มี เพศสัมพันธ์ได้ (นิสาร์ตน์ รอดปรุ่ง, 2553; สุมาลี ตราชู, 2550) และพบว่า การนัดพบและอยู่ตามลำพัง กับเพศตรงข้าม นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ (ปิ่นฉวี ฤทธิ ฤทธิกิจจางค์, 2551; อัสวิน แสงปาก, 2550) สอดคล้องกับการศึกษาของปิ่นฉวี ฤทธิ ฤทธิกิจจางค์ (2551) พบว่า สาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในที่ลับตาร้อยละ 9.5 การศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2549) พบว่า สาเหตุที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ในเพศชายและเพศหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศ สาเหตุหนึ่งคือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ร้อยละ 54.4, 59.1 ตามลำดับ ปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นไทยมี ค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง มีความเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้และเป็นเรื่องทันสมัย (ชัยนันท์ เหมือนเพชร, นิภา มหารัชพงศ์ และกุหลาบ รัตนสังขธรรม, 2554) ดังนั้น พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาในปัจจุบัน และจะนำไปสู่การมี เพศสัมพันธ์ในที่สุด (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555)

ทั้งนี้การมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ไม่เหมาะสมจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรซึ่งทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ สำหรับผลกระทบต่อร่างกาย ที่เห็นได้ชัดและนับว่าเป็นปัญหาสำคัญซึ่งทำให้วัยรุ่นสูญเสียอนาคต ได้แก่ โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ โรคเอดส์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ จากรายงานสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนพบว่าในปี พ.ศ. 2552-2555 มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรอยู่ที่ 76.5, 79.8, 89.5 และ 93.4 ตามลำดับ (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555) ในวัยรุ่นที่วิวัฒนาการรุนแรงมากขึ้นด้วย ปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากข้อมูลการตั้งครรภ์ของเด็กวัยรุ่นอายุ 10-19 ปี ในปี พ.ศ. 2552-2554 ของผู้มาคลอดบุตรที่โรงพยาบาลของรัฐบาล พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 16.0, 16.2 และ 16.5 ตามลำดับ) เมื่อเปรียบเทียบอัตราคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปีกับนานาชาติพบว่า ประเทศไทยมีอัตราการคลอดสูงเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศในกลุ่มอาเซียน (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555) ซึ่งเป้าหมายไม่เกิน 10 % (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555) และปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านจิตใจของนักเรียนและครอบครัว ทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ผิดหวัง และทำให้เกิดปัญหาของสังคมตามมาเมื่อฝ่ายชายหรือครอบครัวของฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ เมื่อหา

แนวทางแก้ไขไม่ได้ก็ส่งผลให้เกิดการทำแท้ง เด็กถูกทอดทิ้ง ส่งผลกระทบต่อสังคมและเพิ่มภาระแก่รัฐบาลในเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแล ทำให้สูญเสียเศรษฐกิจของชาติ จะเห็นได้ว่าปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญ และต้องการการทำความเข้าใจในสภาพปัญหาในปัจจุบัน เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว องค์ความรู้ที่ผ่านมามีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในวัยรุ่นอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในวัยรุ่น จึงยังคงต้องมีการสำรวจสภาพปัญหาในปัจจุบันและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะในวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังจะเริ่มมีความสนใจเรื่องเพศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปพัฒนารูปแบบโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น พบว่ามีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล การศึกษาพบว่า เพศชาย มีค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นมากกว่าเพศหญิง (อนงค์ ประสานนวนกิจ และคณะ, 2552; อรทัย เกตุขาว, 2551) และพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มักมีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า (อังคณา เพชรภาพ, 2551) สำหรับความเชื่อและทัศนคติ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก (วิไล คุณคำ, 2552; อังคณา เพชรภาพ, 2551; อนงค์ ประสานนวนกิจ และคณะ, 2552) และจากการศึกษาการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า ถ้านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถแห่งตน ตระหนักรู้ความรู้สึก และภาวะทางอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น ย่อมมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (กนกพัชร ต่ายคนอง, 2554; เขวลักษณ์ แสนทวีสุข, 2554; วิไล คุณคำ, 2552) ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน ได้แก่ การควบคุมกำกับของพ่อแม่พบว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดามีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การควบคุมกำกับ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.29$) สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อน เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยมลักษณะนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ การคบเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการครองตนของเด็กวัยรุ่น ดังนั้นหากนักเรียนคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม จะทำให้นักเรียนเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (วิไล คุณคำ, 2552; สุมาลี ตราชู, 2550) และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง ในปัจจุบันพบว่า แหล่งอบายมุขต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

ทำให้วัยรุ่นมีการนัดพบกันในสถานบันเทิง นักเรียนที่เที่ยวสถานบันเทิง มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้ไปเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น นักเรียนที่ได้รับสิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับสิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (วัชรภรณ์ บัณฑิตเจริญ, 2554; สุมาลี ทรายู 2550; อังคณา เพชรภาพ, 2551)

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากได้รับผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม ลักษณะสังคมใหม่ที่แตกต่างจากเดิม เช่น สถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ที่เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กวัยรุ่นมีการเข้าถึงบริการที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น เด็กวัยรุ่นนั้นจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้จึงเป็นแหล่งให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น จากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ในปี พ.ศ. 2554, 2555 และ 2556 ร้อยละ 25.4, 30.8 และ 28.6 ตามลำดับ และนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.5, 27.4 และ 28.7 ตามลำดับ อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนมีอายุเฉลี่ย 14 ปี ซึ่งอายุจะอยู่ในช่วงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและไม่มีการป้องกันถึง ร้อยละ 43.9, 41.1 และ 48.1 ตามลำดับ เพศชายมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันสูงถึง ร้อยละ 9.8 (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี, 2556) และพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 6.8 (ศาสนา ผาสุข, 2554) ซึ่งสูงกว่าผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มนักเรียนประเทศไทย ที่พบว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 2.9 และนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 1.7 (สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555) ซึ่งจะเห็นว่า นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และจากรายงานสถานการณ์อัตราการตั้งครภ์ของวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปีในจังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2555 พบว่ามีอัตราสูงกว่าเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก คือมากกว่าร้อยละ 10 โดยพบถึงร้อยละ 16.9, 17.3, 18.5 และ 18.6 ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี, 2556)

จะเห็นได้ว่า นักเรียนในจังหวัดจันทบุรีมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น การศึกษาที่ผ่านมาส่วนใหญ่ศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และศึกษาในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นพบค่อนข้างน้อย ซึ่งในปัจจุบันวัยรุ่นเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี โดยนำแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยเชื่อ

ว่าพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลจะเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยที่มาจากภายในตัวบุคคลเอง ปัจจัยที่มาจากภายนอก และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางให้พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนในการวางแผนการดำเนินงานให้สุขศึกษาและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหมาะสมและทันต่อสภาพของสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีและอนาคตที่ดี ของเยาวชนในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

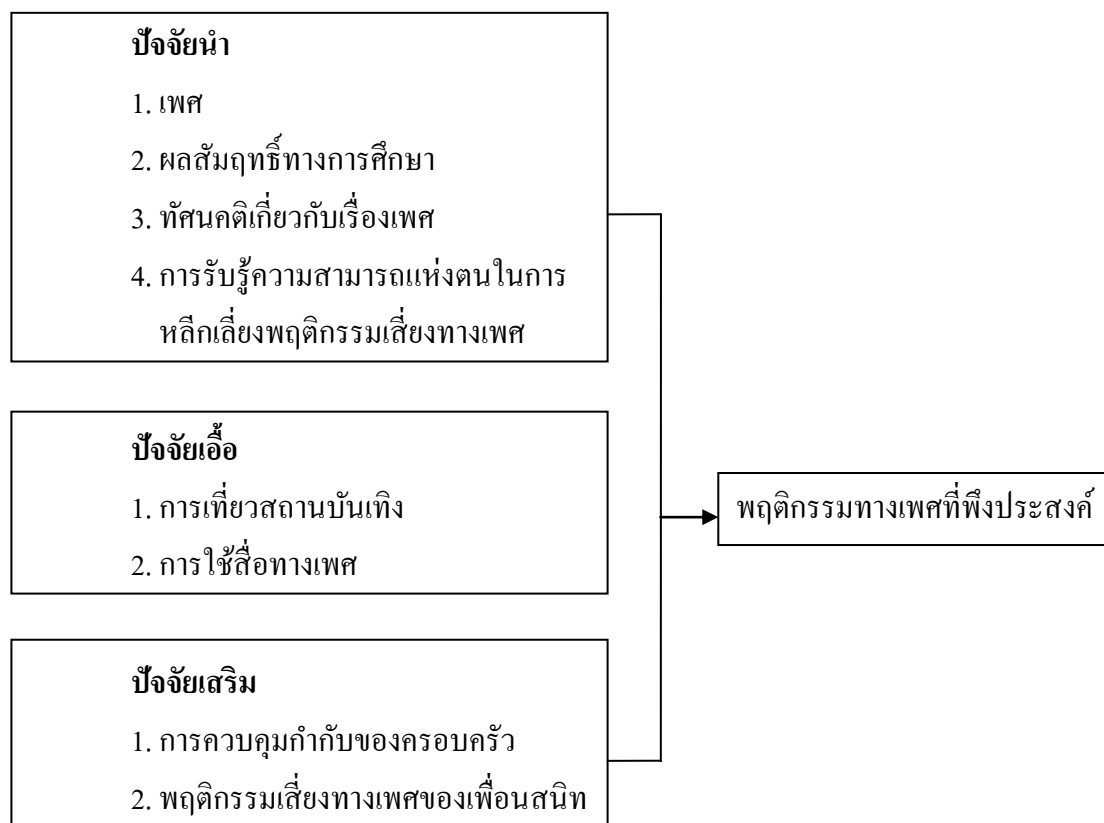
สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรีได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL ของ Green and Kreuter (2005) มาเป็นกรอบแนวคิด เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของพฤติกรรม โดยในระยะเวลาที่ 3 ของทฤษฎีเป็นส่วนของ PRECEDE ซึ่งเป็น ระยะเวลาของการวินิจฉัยทางการศึกษาและปัจจัยสิ่งแวดล้อม มีความครอบคลุมทั้งปัจจัยที่มาจากภายในตัวเองและปัจจัยที่มาจากภายนอกสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาหาปัจจัยทำนายกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ด้าน คือ ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถแห่งตนใน

การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จากแนวคิดที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดจันทบุรี เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรต้น

- 1.1 ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 - 1.2 ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ
 - 1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ หมายถึง การรู้จักวางตัว และแสดงออกทางเพศในเรื่อง การสัมผัสเชิงชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ การใช้สื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ช่วยอารมณ์ทางเพศ การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การคบเพื่อนและการเกี่ยวข้องกับเพื่อนต่างเพศ การมีคู่อุปถัมภ์และคู่อุปถัมภ์ ในทางที่ถูกต้อง เหมาะสม ภายใน 3 เดือนที่ผ่านมาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทยของกรมสุขภาพจิต (2550) การวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้
 - 1.1 การสัมผัสเชิงชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ การสัมผัสเชิงชู้สาว หมายถึง การจับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ การลูบคลำกับเพื่อนต่างเพศในที่สาธารณะ หรือที่ลับตา การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่ชายกับหญิงมีเพศสัมพันธ์กันด้วยความสมัครใจทั้งสองฝ่าย มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือในวัยเรียน
 - 1.2 การใช้สื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การดูวีซีดีโป๊ ภาพโป๊ การโหลดภาพโป๊ เวย์ปไซด์โป๊ หนังสือโป๊ การ์ตูนโป๊ หรือใช้ Sex phone เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 - 1.3 การใช้สารกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การดื่มเบียร์ สุรา หรือการใช้ยาไอซ์ ยาอี ยาเลิฟ
 - 1.4 การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ช่วยอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การแต่งกายรัดรูป โชว์สัดส่วน ใส่เสื้อบางเห็นทรวดทรง เอวต่ำ เอวลอย คดลึก เกะออก สายเดี่ยว ไม่ใส่เสื้อชั้นใน กระโปรงสั้น แต่งกายเช็กซีเลียนแบบดารา การเดินยั่วชวน การเดิน โท โยตี้ การพูด การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางเชย
 - 1.5 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การถ่มอง โชว์อวัยวะเพศ ถ่ายคลิปวิดีโอที่สื่ออารมณ์ทางเพศ เอาไว้ให้ตนเองดูหรือให้คนอื่นดู การแอบดูเพศตรงข้าม การเก็บสะสมชุดชั้นในเพศตรงข้าม การคบกันเชิงชู้สาวกับเพศเดียวกัน

1.6 การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ หมายถึง เมื่อมีอารมณ์ทางเพศสามารถระบายอารมณ์ทางเพศออกโดยการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การใช้วิธีวะะเพศดูไถกับวัตถุอื่น

1.7 การคบเพื่อนและการเกี่ยวข้องกับเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การคบเพื่อนต่างเพศ การนัดเพื่อนต่างเพศ การไปสังสรรค์กับเพื่อน การหาโอกาสใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม การไปเที่ยวกับเพื่อนหรือแฟนสองต่อสอง เป็นกลุ่ม ในสถานเริงรมย์ การไปเที่ยวพักผ่อนกับแฟน การไปเที่ยวบ้านเพื่อต่างเพศขณะไม่มีผู้ใหญ่อยู่บ้าน การให้เพื่อนต่างเพศ แฟนรับ ส่งตอนกลางคืน

1.8 การมีคู่อริและคู่แข่ง หมายถึง การมีแฟนหลายคนพร้อมกัน การแย่งแฟน การเปลี่ยนแฟนบ่อย การหาแฟนแข่งกัน การเปลี่ยนแลกเปลี่ยน การอยู่ก่อนแต่ง การอยู่หอพัก ร่วมกันกับแฟน การอาศัยอยู่ร่วมกันของวัยรุ่นชายหญิง การแข่งขันทำสถิติหาประสบการณ์ทางเพศ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้จากทุกวิชาในภาคการศึกษาครั้งสุดท้ายที่ผ่านมา

3. ทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อเรื่องเพศ การกระทำหรือการปฏิบัติที่สนับสนุนและเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ วัดโดยใช้แบบสอบถามทักษะคดีเกี่ยวกับเรื่องเพศของ วิไล คุณคำ (2552) มีการวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale)

4. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง ความมั่นใจ ความเชื่อมั่นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่จะปฏิเสธพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในสถานการณ์ต่าง ๆ วัดโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale)

5. การเที่ยวสถานบันเทิง หมายถึง ความถี่ของการไปเที่ยวสถานบันเทิงต่าง ๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น ดิสโก้เทค ผับ คาราโอเกะ บาร์เบียร์ คาเฟ่ โรงภาพยนตร์ วัด โดย ใช้แบบสอบถามการเข้าถึงสถานเริงรมย์ของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) การวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale)

6. การใช้สื่อทางเพศ หมายถึง ความถี่ในการอ่าน และใช้บริการ สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร การดูภาพยนตร์ วีดีโอ วีซีดี ดีวีดี อินเทอร์เน็ต และการใช้โทรศัพท์มือถือ วัดโดยใช้แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศของ วิไล คุณคำ (2552) การวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale)

7. การควบคุมกำกับของครอบครัว หมายถึง พฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่แสดงออกถึงการเอาใจใส่หรือดูแลบุตร โดยรับทราบกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่บ้าน โรงเรียน หรืออยู่กับกลุ่มเพื่อน วัดโดยใช้แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว ของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale)

8. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท หมายถึง การปฏิบัติตนของกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ไปเที่ยวด้วยกันและทำกิจกรรมร่วมกัน ที่มีพฤติกรรมสนับสนุนอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อลามก การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การมีแฟนพร้อมกันทีละหลายคน การมีเพศสัมพันธ์การขายบริการทางเพศ และการตั้งครรภ์ วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทของ ฉมนน ธนินธญาภรณ์ (2552) การวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

1. ความหมายและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น
3. PRECEDE-PROCEED MODEL
4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น

ความหมายและพัฒนาการของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น “วัยรุ่น” มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ Adolescence ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Adolescence แปลว่า การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (To grow in to adulthood) วัยรุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนวัย (Transitional period) ที่เปลี่ยนจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยจะมีอายุอยู่ในช่วง 13-22 ปี (Mandleco & McCoy, 2002 อ้างถึงใน วารุณี ฟองแก้ว และคณะ, 2549)

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO], 1999) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าเป็นผู้ที่ถึงระยะ 3 ประการ ดังนี้

1. มีพัฒนาการด้านร่างกาย จะมีการเจริญเติบโตในด้านความสูง น้ำหนัก รวมถึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศจนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์
 2. มีพัฒนาการด้านจิตใจ มีการเพิ่มความสามารถในการคิดเป็นนามธรรมมากขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่
 3. มีพัฒนาการทางด้านสังคม เปลี่ยนจากการพึ่งพาผู้อื่นในครอบครัวเป็นการพึ่งตนเองได้
- สุชา จันท์ธอม (2540) ได้ให้ความหมายของคำว่า วัยรุ่นว่า เป็นวัยเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยถือเอาจากความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งในระยะนี้เป็นระยะที่ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศและสามารถทำงานได้เต็มที่คือในเพศหญิงมีประจำเดือนมาเป็นครั้งแรก และในเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์

สรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง ช่วงที่มีการเจริญเติบโต จากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ โดยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และมีวิถีภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ โดยเพศหญิงเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก และเพศชายเริ่มผลิตเซลล์สืบพันธุ์

นักจิตวิทยาพัฒนาการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นไว้ดังนี้ (สุชา จันทรธรม, 2540)

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) เด็กหญิงมีอายุ 13-15 ปี เด็กชายมีอายุ 15-17 ปี ในวัยนี้วัยรุ่นทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ความคิด เด็กชายสามารถหลังน้ำอสุจิได้และจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดขอดทางเพศ อันอาจทำให้เกิดการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง สำหรับเด็กหญิงจะมีประจำเดือน หน้าอกและสะโพกขยายใหญ่ขึ้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ได้ส่งผลในการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ บุคลิกภาพและสังคม สติปัญญา กล่าวคือ วัยรุ่นมักหงุดหงิด อารมณ์เสียเนื่องจากความเครียด ความวิตกกังวลเกี่ยวกับสัดส่วนของตนเอง น้ำหนักตัวและความขัดแย้งทางสังคม วัยรุ่นมักไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ไม่เห็นด้วยกับเรื่องต่าง ๆ มีความรู้สึกว่ามีใครเข้าใจ ไม่มีใครเห็นใจตน

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) ในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย น้อยลง แต่จะมีบุคลิกภาพที่ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้น มีลักษณะความเป็นหญิงและชายอย่างเด่นชัด เด็กหญิงมีอายุ 15-18 ปี เด็กชายมีอายุ 17-19 ปี เป็นช่วงที่เริ่มแยกจากครอบครัว เริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนวัยเดียวกัน และเพศเดียวกันมากขึ้น จากลักษณะเพศที่ปรากฏอย่างเด่นชัด ทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศ นอกจากนี้เด็กวัยนี้จะเริ่มคิดกันไม่ให้ผู้ใหญ่มายุ่งเกี่ยวในเรื่องส่วนตัว เริ่มมีการแยกตัวจากผู้ใหญ่เพิ่มมากขึ้น คบกับเพื่อนมากขึ้น แต่ลักษณะคบเพื่อนในวัยนี้ไม่จริงจังถาวร อาจเปลี่ยนเพื่อน ไปเรื่อยตามความพอใจในแต่ละระยะ

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) เด็กหญิงมีอายุ 18-20 ปี เด็กชายมีอายุ 19-21 ปี ร่างกายทุกส่วนเจริญเต็มที่บ่งบอกความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ น้ำหนักและส่วนสูงเพิ่มขึ้น อวัยวะภายใน กล้ามเนื้อ โครงกระดูกใหญ่และแข็งแรงเต็มที่แบบผู้ใหญ่ ในด้านเคลื่อนไหวเริ่มมีจังหวะดีขึ้น เพราะเผชิญกับภาวะการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้พัฒนาการทางด้านอารมณ์ สติปัญญา บุคลิกภาพ และสังคมจะเจริญเติบโตเต็มที่ ในวัยนี้จะพยายามปรับตัวให้เข้ากับสังคม หัดคิดและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งแก้ปัญหาด้วยตนเอง

พัฒนาการของวัยรุ่น พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้นแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้ (อัศวิน แสงปาก, 2550)

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย การที่ฮอร์โมนเกี่ยวกับการเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นทำให้เด็กเติบโตสูงใหญ่ได้รวดเร็ว โดยเฉพาะที่คอ แขน ขา มากกว่าลำตัว ทำให้รู้สึกแสบก้าง น่ารำคาญ บางครั้งแต่ซิกเจริญเติบโตไม่เท่ากัน ในชั้นประถมปลายหรือชั้นมัธยมต้น วัยรุ่นหญิงจะมีร่างกายสูง

ใหญ่เป็นสาวน้อยแรกรุ่ง ขณะที่ยังคงเป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ทั้งที่เด็กผู้หญิงเคยตัวเล็กกว่า เด็กผู้ชายมาตลอด ทำให้ทั้งสองฝ่ายวิตกกังวลได้ การเปลี่ยนแปลงผลต่อการสร้างบุคลิกภาพในวัยนี้ได้ เนื่องจากจะเร็วหรือช้าต่างกับเพื่อน มีผลกระทบต่อภาพพจน์ของตนเอง ความรู้สึกและความนึกคิดของวัยรุ่น

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของวัยรุ่น ส่วนใหญ่มีผลมาจากทางด้านร่างกาย คือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายบางคนวิตกกังวลกลัวว่ามีความผิดปกติในร่างกาย หรือรู้สึกหงุดหงิด หงุดหงิด ไม่พอใจกับรูปร่าง อารมณ์ความรู้สึกหรือความวิตกกังวลของวัยรุ่นเกี่ยวกับร่างกายและเพศ มีหลายประการดังนี้

- 2.1 วิตกกังวลว่าเกิดอะไรขึ้นตามร่างกายผิดปกติหรือไม่ คนอื่นเหมือนเราไหม
- 2.2 วิตกกังวลกับอารมณ์ทางเพศที่สูงขึ้น
- 2.3 กังวลกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ
- 2.4 กลัวการเป็นผู้ใหญ่ กลัวความรับผิดชอบ บางครั้งอยากเป็นเด็ก บางครั้งอยากเป็นผู้ใหญ่ ทำให้อารมณ์ผันผวนและหงุดหงิดง่าย

3. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัยรุ่นชอบที่จะคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเพศเดียวกัน ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ลอกเลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม ท่าทาง ดังนั้น ลักษณะของเพื่อนที่วัยรุ่นคบคบบอกถึงความรู้สึกหรือภาพพจน์ของตัวเอง เพราะวัยรุ่นเลือกที่จะคบเพื่อนที่คล้าย ๆ ตัวเองเช่น เด็กเรียนดีก็เป็นหนอนหนังสือ เด็กเรียนอ่อนก็จะมีภาพพจน์ในทางลบ การคบเพื่อนจะทำให้วัยรุ่นเริ่มเรียนรู้ที่จะคำนึงถึงความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น รู้จักใส่ใจความรู้สึกของคนอื่นแสดงความบรรลุมารวมทางอารมณ์ รู้จักวางตัวในบทบาทที่เหมาะสมกับเพศของตน เรียนรู้บทบาท หรือสถานะของเขาในสังคม หากวัยรุ่นชอบอยู่อย่างโดดเดี่ยวแยกตัวไม่ใส่ใจที่จะมีเพื่อนสนิทให้สงสัยว่าเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหา นอกจากนี้วัยรุ่นตอนต้นยังเริ่มสนใจรายบุคคล รู้จักยกย่องผู้กล้าหาญและอยากเอาอย่างเขา อย่างที่เรียกว่า “Idol”

4. การเปลี่ยนแปลงทางความคิด ในวัยรุ่นการเจริญเติบโตของสมองถึงขีดเต็มที่แล้วแต่ประสบการณ์ยังน้อย ให้อายุวัยรุ่นอยากรู้อยากเห็นและพร้อมที่จะเรียนรู้ทุกเรื่อง ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลเสียต่อวัยรุ่นได้ อย่างไรก็ตามวัยรุ่นสามารถคิดได้ในทุก ๆ รูปแบบละทุก ๆ วิธี หากได้รับการศึกษาอบรมตามขั้นตอนต่าง ๆ ด้วยดี ระยะเวลาเป็นระยะที่วัยรุ่นแสดงความปรารถนาอย่างชัดเจนสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างจากวัยเด็กได้อย่างชัดเจน การเรียนรู้ในเรื่องที่ยาก ๆ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม วัยรุ่นก็สามารถเข้าใจได้ ทั้งนี้ คุณภาพของสมองพันธุกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของวัยรุ่น ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาความคิดของวัยรุ่น ดังนั้นวัยรุ่นที่มีสมองดี

จึงมีสมาธิในการทำงานมากและนานกว่าเดิม มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักวางแผนมีอารมณ์มั่นคง กล้า
 สู้ปัญหาชีวิตและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนคนที่สมองไม่ดีช่วงความสนใจจะสั้น และ
 ทำงานยาก ๆ ไม่ค่อยได้

จากพัฒนาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและ
 ผู้ใหญ่ จึงเป็นระยะเวลาที่เด็กต้องปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้าน
 ร่างกาย จิตใจ สังคม และความคิด และมีความอ่อนไหวง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ง่าย เป็น
 ช่วงระยะของการปรับตัวและจะกระทำพฤติกรรมเพื่อสนองตอบอารมณ์ของตนเองเป็นส่วนใหญ่
 ดังนั้นถ้ามีการปรับตัวที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมไม่ว่าจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ก็จะ
 ส่งผลให้เกิดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ ตามมาอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ดิคา
 เสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ไม่ดีของ
 วัยรุ่นในอนาคต

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย รวมทั้งพัฒนาการทางเพศ วัยรุ่นจะเป็นวัย
 ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ โดยวัยรุ่นชายและหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ ที่มี
 ความสามารถที่จะให้กำเนิดบุตรได้ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้นมีผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหลาย
 ประการที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และเป็นส่วนที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันออกไป ดังนั้น
 วัยรุ่นจึงควรมีการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่เหมาะสม เพื่อจะได้ไม่เกิด
 ปัญหาต่าง ๆ ตามมา จากการศึกษาวิจัยได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จึงได้นำแนวคิด
 เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น มาศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่
 พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามของ กรมสุขภาพจิต (2550) ซึ่ง
 กล่าวถึง พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์และการกระทำการปฏิบัติที่สนับสนุนหรือ
 เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การสัมผัสเชิงชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ การใช้สื่อช่วยทางเพศ
 การใช้สารกระตุ้นทางเพศ การช่วยทางเพศด้วยการแต่งกายและการแสดงออก การมีพฤติกรรม
 เบี่ยงเบนทางเพศ การผ่อนคลายอารมณ์เพศ การคบเพื่อนต่างเพศและการเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ และ
 การมีคู่รักและคู่ครอง มีรายละเอียดดังนี้

1. การสัมผัสเชิงชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศจะเริ่มต้นด้วยการจับมือ
 ถือแขน การจูบ การโอบกอด การเดินรำที่ใกล้ชิดและวัยรุ่นชายอาจมีพฤติกรรมที่เกินขอบเขต โดย
 การแตะต้องลูกบอล สัมผัสร่างกายของฝ่ายหญิงทั้งระดับท่อนบนและท่อนล่าง ซึ่งการที่วัยรุ่นหญิง
 เปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัวและมีการเฝ้าโลมได้ ร่วมกับความรูสึกทางเพศ ซึ่งเป็นแรง

จับตามธรรมชาติอยู่แล้วจะเป็นขั้นแรกที่น่าไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันที่สุดในที่สุด (วิลโล คูนคัม, 2552) จากการศึกษาของ ธนิตา ผาคิเสนะ, จูติมา โพธิ์ชัย และสิริสุตา ฐานะปัตโต (2555) เรื่องการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเยาวชน ครอบครัว และ โรงเรียนในการป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอคำม่วนเขต จังหวัดนครราชสีมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 6.7 และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของ ศาสนา ผาสุข (2554) เรื่องความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ที่พบว่านักเรียนกอดจูบกั้นกับเพื่อนต่างเพศร้อยละ 18.3 และจับมือถือแขนกันแบบผู้ชายร้อยละ 31.1 และในปัจจุบันสำหรับพฤติกรรมทางเพศ ในการมีเพศสัมพันธ์นั้น การศึกษาของ รัชนิฐิตา บัวชื่น (2552) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.7 และอายุที่มีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุด เพียง 9 ปี และจากการสำรวจของศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกาพบว่า ร้อยละ 46 ของวัยรุ่นเคยมีเพศสัมพันธ์ และวัยรุ่นเหล่านี้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 13 ปี ถึง ร้อยละ 5.9 (Centers for Disease Control and Prevention, 2010) การศึกษาของ วราภรณ์ บุญเชียง (2556) พบว่า ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นไปในทางที่สนับสนุนการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยวัยรุ่นตอนต้นร้อยละ 55.5 มีความคิดว่าตนเองควรมีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และร้อยละ 50.8 คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นสามารถมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 64.3 ของวัยรุ่นตอนต้นคิดว่าวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคนแสดงถึงความเป็นชาย และร้อยละ 63.3 แสดงความเห็นว่าเป็นวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นคนที่ “เชย”

2. การใช้สื่อช่วยอารมณ์ทางเพศ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศจากสื่อ สื่อที่มีเนื้อหาเรื่องเพศจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นมีการเรียนแบบและแสดงออกตามสื่อที่ได้รับ นอกจากนี้ สื่อบางอย่างยังกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (อัศวิน แสงปาก, 2550) จากการศึกษาของ ชัยนันท์ เหมือนเพชร และคณะ (2554) เรื่องตัวแปรทำนายพฤติกรรมทางเพศในบริบทความแตกต่างของรูปแบบวิธีการวัดในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุดและมีผลทางบวกต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และจากการศึกษาของ ปิ่นประภา เฝ้าพันธ์ และคณะ (2554) เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการติดเชื้อเอช ไอ วี ทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า สิ่งกระตุ้น ที่ทำให้นักเรียนอยากมีเพศสัมพันธ์ คือคู่วิดีโอหรือวีซีดีไป (กลุ่มทดลองร้อยละ

43.3 กลุ่มเปรียบเทียบ ร้อยละ 60) สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ บุญเชียง (2556) เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี/ เอชส์ และเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 41-62 มีความคิด เห็นว่า การคู่อุปถัมภ์ ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ

3. การใช้สารกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่แล้วเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเกิดขึ้นเพราะ ความยับยั้งชั่งใจลดลงจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2554) จากการศึกษาของ ฉมนน ธนินทรยางกูร (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า สิ่ง กระตุ้นทางเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .305$) นั่นคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษา ของ ศาสนา ผาสุข (2554) พบว่า นักเรียนดื่มสุราและของมีเมา เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 13.6 และจากการศึกษาของ วราภรณ์ บุญเชียง (2556) พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 41-62 มีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจได้

4. การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ยั่วอารมณ์ทางเพศ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้ามากระตุ้นให้ วัยรุ่นและเยาวชนมีความเป็นอิสระและมีพฤติกรรมทางเพศแบบเสรีมากขึ้น เช่น การแต่งกายที่ ล้อแหลมต่อศีลธรรมอันดีงาม (กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเต็ง และวรรณรัตน์ มากำเนิด, 2551) จากการศึกษาของ ปัทมวิษญ์ ยุทธกิจจางง (2551) เรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว ความรู้เรื่องโรค เอชส์และพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี พบว่า วัยรุ่นเพศหญิงตั้งคูเพศ ตรงข้ามโดยการแต่งหน้าร้อยละ 64.6 และส่งสายตายั่ววันร้อยละ 34.2 และจากการศึกษาของ ศาสนา ผาสุข (2554) พบว่า นักเรียนชอบแต่งตัวโชว์สัดส่วนตามอย่างคาราร้อยละ 34.3

5. การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การสนใจเรื่องเพศ เด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจเรื่อง เพศ เพราะจะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึทางเพศ การแสดงกิริยาเพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม บางทีก็ แสดงความสนใจแบบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะที่เรียกว่า ถ้ามอง นอกจากนี้การ เปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเด็กวัยรุ่นจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์และจิตใจ ทั้งความวิตกกังวล หงุดหงิด หมกมุ่น โดยเฉพาะมีความวิตกกังวลกับพฤติกรรมทางเพศของตนเอง ซึ่งบางครั้งเด็กไม่ อาจควบคุมพฤติกรรมทางเพศได้เมื่อถูกกระตุ้นทางสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความแค้น น่าอับอาย หรือพึงพอใจในการกระทำนั้น เช่น แอบดูคนอื่นอาบน้ำ แอบไปซื้อหนังสือลามกมาอ่าน จาก การศึกษาของ ศาสนา ผาสุข (2554) พบว่า นักเรียนแอบดูเพศตรงข้ามเข้าห้องน้ำหรืออาบน้ำร้อยละ 3 สำหรับเรื่องรักร่วมเพศ ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ความรู้สึทางเพศที่ ยังเงินอายหรือไม่แน่ใจในตนเองที่จะแสดงความสนใจเพศตรงข้าม จึงหันมาระบายความสนใจกับ เพื่อนเพศเดียวกับตน (วิไล คุณคำ, 2552) และการศึกษาของ วราณี ฟองแก้ว และคณะ (2549) เรื่อง

การป้องกันและลดการติดเชื้อเอชไอวี ในวัยรุ่นและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น 11,297 คน ในเรื่องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ของวัยรุ่นและเยาวชน พบว่าสถานการณ์ทางเพศในปัจจุบันเปลี่ยนไป การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เช่น ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง มีแนวโน้มมาก

6. การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ ในระยะวัยรุ่นตอนต้นเด็กชายส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดขั้วทางเพศและประสบการณ์นี้ทำให้เกิดความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (อัศวิน แสงปาก, 2550) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมให้เกิดความพึงพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจี้ต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุข ความพอใจ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศในมนุษย์ วัยรุ่นจำนวนมากเมื่อมีประสบการณ์การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จะเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในใจเกี่ยวกับศีลธรรมว่าตนเองกระทำถูกหรือผิด (สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร, 2543) จากการศึกษาของ ศาสนา ผาสุข (2554) พบว่านักเรียนมีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองร้อยละ 20.7 และการศึกษาของ แทรทริญา เป็ดปัญญา (2552) เรื่องความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อที่ไม่เห็นด้วยว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย

7. การคบเพื่อนและการเกี่ยวข้องกับเพื่อนต่างเพศ การนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม ทำให้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันและอยู่ในบรรยากาศเร่งเร้าความรู้สึกทางเพศ ประกอบกับวัยรุ่นมีแรงขับทางเพศมากจึงอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ (อัศวิน แสงปาก, 2550) จากการศึกษาของ ณมล ธนินธยางกูร (2552) พบว่า การมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.305$) การศึกษาของ ปิณณวิษณุ ยุทธกิจจางง (2551) พบว่า สาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามในที่ลับตาร้อยละ 9.5 และการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2549) พบว่า สาเหตุที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ในเพศชายและเพศหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศ สาเหตุหนึ่งคือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ร้อยละ 54.4, 59.1 ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ บุญเชียง (2556) ที่พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 41-62 มีความคิดเห็นว่า การอยู่ด้วยกันกับแฟนสองต่อสองทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ และการศึกษาของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่า การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศ เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

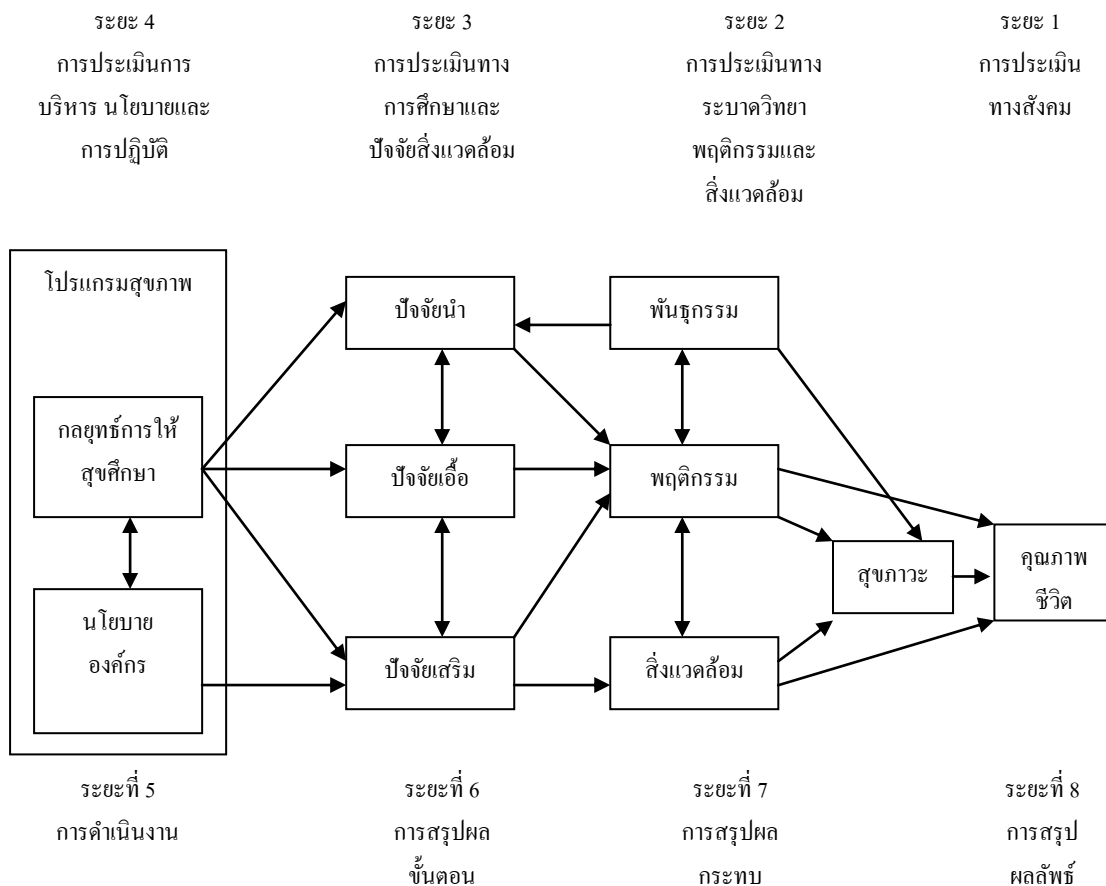
8. การมีคู่รักและคู่ครอง เด็กในสมัยนี้รู้สึกว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ การคบเพื่อนต่างเพศนั้นกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปและไม่รู้สึกเสียหายหรือเป็นเรื่องที่น่าอายแต่อย่างใดที่จะมีเพื่อนต่างเพศ และวัยรุ่นในปัจจุบันมีค่านิยมที่ผิด เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ มีค่านิยม

การเปลี่ยนคู่นอน การมีคู่อื่นหลายคน การเข้าหอพักอยู่ด้วยกัน โดยเฉพาะเพศหญิงมีพฤติกรรมที่กล้ามากขึ้น ถึงขนาดล่าผู้ชายทำแค้นแข่งขัน (กัญญา กลายสุข และคณะ, 2551) และพบว่า ปัจจุบันนักเรียนมีคู่นอนประจำมากกว่า 1 คน (ตี๋ม บุญรอด, 2552; อังคณา เพชรภาพ, 2551) และจากการศึกษาของรัชนิษฐา บัวชื่น (2552) พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือการมีคู่อื่น สอดคล้องกับการศึกษาของ วารุณี ฟองแก้ว และคณะ (2549) พบว่า วัยรุ่นหญิงเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และการมีเพศสัมพันธ์กับ “กิ๊ก” และการแลกเปลี่ยนคู่นอน ร้อยละ 63.5, 41.4 และ 23.2 ตามลำดับ แต่แตกต่างจากการศึกษาของ วราภรณ์ บุญเชียง (2556) พบว่า วัยรุ่น ร้อยละ 41-62 มีความคิดเห็นที่ถูกต้องว่า ควรเริ่มมีเพศเมื่ออายุน้อยกว่านี้ ยังไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ไม่ควรมี “กิ๊ก” หากมีคู่อื่นแล้ว ไม่ควรมีการแลกเปลี่ยนคู่นอน

จากผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่นที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องของการปฏิบัติหรือการกระทำเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และพบว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วง เนื่องจากเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อย และแนวโน้มอายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกก็ลดลง ซึ่งสืบเนื่องมาจาก มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ไม่เหมาะสม และมีพฤติกรรมที่สนับสนุนหรือเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในเรื่อง การสัมผัสเชิงชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ การใช้สื่อลามกทางเพศ การแต่งกายหรือการแสดงออกที่ยั่วอารมณ์ทางเพศ การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การคบเพื่อนและการเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การมีคู่อื่นและคู่อื่น

PRECEDE-PROCEED MODEL

กรอบแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL ประกอบไปด้วยส่วนประกอบ 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ระยะของการวิเคราะห์ปัญหา เรียกว่า PRECEDE เป็นคำย่อมาจาก Predisposing, Reinforcing and Enabling Constructs in Educational Diagnosis and Evaluation) ส่วนที่ 2 ระยะเวลาของการพัฒนาแผนซึ่งต้องทำส่วนที่ 1 เสร็จเรียบร้อย เรียกว่า PROCEED เป็นคำย่อมาจาก Policy Regulatory and Organizational Constructs in Education and Environment Development เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้อธิบายถึงระบบการพัฒนาและการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพตามแนวคิดของ Green and Kreuter (2005) นั้นมีสาเหตุมาจากสหปัจจัย (Multiple factors) ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยนำ (Predisposing Factor) ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) และปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) การวิเคราะห์แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ภาพที่ 2 PRECEDE-PROCEED Framework (Green & Kreuter, 2005)

1. ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ทางสังคม (Social assessment)

การวินิจฉัยทางสังคม เป็นการวินิจฉัยสภาพปัญหาทางสังคม โดยจะวินิจฉัยปัญหาของชุมชนในประชาชนกลุ่มเป้าหมาย โดยการประเมินสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือตัวกำหนดคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย สิ่งที่ได้จะเป็นเครื่องชี้วัดและตัวกำหนดระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มนั้น ๆ

2. ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทางระบาดวิทยา พฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม

(Epidemiological behavior and environmental assessment)

ขั้นตอนนี้เป็นการวินิจฉัยปัญหาทางด้านสุขภาพของประชากรในชุมชนนั้น ๆ เพื่อค้นหาปัจจัยทางด้านพฤติกรรม สิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพ ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะอย่างอาจสามารถวัดได้จากสถิติชีพ ข้อมูลทางการแพทย์ และวิทยาการระบาดของโรค โดยนำมาวิเคราะห์

หาสาเหตุ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา มาวางแผนหรือจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

3. ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ทางการศึกษาและปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Education & ecological assessment)

ขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัญหาที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางด้านปัจจัยภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนให้สุขภาพ ซึ่งสามารถจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ปัจจัยนำ (Predisposing factor) ปัจจัยเอื้อ (Enabling factor) และปัจจัยเสริม (Reinforcing factor)

ปัจจัยนำ (Predisposing factor) หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล หรืออีกในด้านหนึ่ง ปัจจัยนี้จะเป็นความพอใจของบุคคล ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ (Education experience) ซึ่งความพอใจนี้อาจมีผลทั้งในทางสนับสนุนหรือยับยั้งการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยม การรับรู้ และรวมไปถึงปัจจัยด้านคุณลักษณะของประชากรหรือปัจจัยส่วนบุคคล และสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ศาสนา เป็นต้น

ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) หมายถึง สิ่งที่เป็นทรัพยากรที่เอื้อต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลรวมทั้งลักษณะที่จะสามารถให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ สิ่งที่สำคัญคือ การหาได้ง่าย (Available) ความสามารถในการเข้าถึงได้ (Accessibility) ความยากง่ายของการเข้าถึงบริการของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการแสดงพฤติกรรมสุขภาพ ที่จะส่งผลให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ง่าย

ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติหรือพฤติกรรมสุขภาพได้รับการสนับสนุนส่งเสริมมากน้อยเพียงใด อันเป็นผลต่อการกระทำของตน สิ่ง queบุคคลได้รับอาจจะเป็นรางวัลที่เป็นสิ่งของ คำชมเชย การยอมรับ การลงโทษ หรืออาจเป็นกฎระเบียบที่บังคับควบคุมให้บุคคลนั้นๆปฏิบัติตาม การเสริมแรงจะเป็นไปได้ทั้งในด้านบวกหรือด้านลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะมีอิทธิพลมาจากพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง เช่น ญาติ เพื่อน บิดา มารดา ครู และอิทธิพลของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์ โดยอาจจะช่วยยับยั้งหรือสนับสนุนพฤติกรรมนั้น ๆ ก็ได้

4. ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์การบริหาร และนโยบาย (Administrative & policy assessment and intervention alignment) วิเคราะห์การบริหารและนโยบายขององค์กร ประเมินความสามารถ และทรัพยากรขององค์กรและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานเพื่อลดปัจจัยที่เป็นอุปสรรค และส่งเสริมให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

5. ขั้นตอนที่ 5, 6, 7 และ 8 เป็นขั้นตอนการดำเนินการ (Implementation) ซึ่งแบ่งการประเมินผลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การประเมินผลตามกระบวนการ (Process evaluation) การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation) และการประเมินผลลัพธ์ (Outcome evaluation) ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินและตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจน โดยแท้จริงแล้วการประเมินผลนั้นไม่ได้เป็น ขั้นตอนสุดท้ายแต่การประเมินผลนั้นเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องและต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการวางแผนจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการส่งเสริม ป้องกัน ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิด ในขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ด้านการศึกษาและปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Education & ecological assessment) ของแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL มาประยุกต์ใช้ ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมสุขภาพของคนนั้น มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย และในการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น จะต้องวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมนั้นเสียก่อน จึงจะสามารถวางแผนและกำหนดการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้จำแนกปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ปัจจัยนำ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะคิดต่อพฤติกรรมทางเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสถานบันเทิง การเข้าถึงสื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มเพื่อนสนิท มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผน และดำเนินงานในการให้สุขศึกษาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อไป

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของวัยรุ่น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL มาประยุกต์ใช้ เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งครอบคลุมทั้งปัจจัย ส่วนบุคคล ครอบครัวและสังคมสิ่งแวดล้อม โดยแยกเป็น ปัจจัยนำ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศ ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. เพศ เป็นตัวบ่งบอกถึงความแตกต่างด้านร่างกาย โดยทั่วไปเพศชายมีอำนาจควบคุมเพศหญิง และเป็นผู้ตัดสินใจในการมีเพศสัมพันธ์ (Moeller et al., 1993 อ้างถึงใน อภาพร เผ่าวัฒนา, 2552) ทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง จากการศึกษาของ อังคณา เพชรภาพ (2551) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 572 คน และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวน 178 คน พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง 4.8 เท่า ($p < .001$) สอดคล้องกับการศึกษาของ Aras, Gunay, Orcin, and Ozan (2007) เรื่องทัศนคติเพศสัมพันธ์และปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับไฮสคูลของวัยรุ่นในประเทศตุรกี พบว่าระดับการช่วยเหลือตนเองและการร่วมเพศของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง และการศึกษาของ ณมน ธนินธญากร (2552) ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .152$) การศึกษาของ กนกพัชร ต่ายคนอง (2553) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .407$)

จากผลการศึกษาดังกล่าวส่วนใหญ่พบว่าเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน และส่วนใหญ่พบว่าเพศชายมีสัดส่วนและมีแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสติปัญญา ความรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของบุคคลนั้น ๆ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามักจะมีสติปัญญา ความรู้และความสามารถในการคิด วิเคราะห์สถานการณ์ได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า (อังคณา เพชรภาพ, 2551) ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แสดงถึงการมีสติปัญญาที่ดีกว่า ทำให้มีความตั้งใจเรียนเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนสูงกว่า มีความคิดที่มีเหตุผล และรู้จักเลือกที่จะปฏิบัติ ในกิจกรรมที่เหมาะสมกับตัวเองได้ ถ้าเทียบกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยแสดงถึงสติปัญญาที่ด้อยกว่า ทำให้มีความคิดไม่ทันเพื่อน ถูกชักจูงได้ง่าย อาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องกับวัยและสถานภาพการเป็นนักเรียน (รางวัล สุชี, 2551) จากการศึกษาของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีเพศสัมพันธ์มากเป็น 2 เท่า ของผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป แต่แตกต่างจากการศึกษาของ วัชรารักษ์ บัทรเจริญ (2554) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดลพบุรี ที่พบว่า ผลการเรียนไม่มี

อำนาจในการทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน แต่ส่วนใหญ่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ไม่ดี มีแนวโน้มมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี

3. ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ เจตคติ/ ทักษะคิดเป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกนั้น เจตคติในเรื่องเพศจึงเป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคลนั้น ที่จะแสดงออกในเรื่องเพศ ดังนั้นการสร้างเจตคติวัยรุ่นและเยาวชนต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง เพราะวัยรุ่นและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสก็จะแสดงออกในเรื่องเพศไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม และในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นและเยาวชนที่มีเจตคติที่ไม่ดี ก็จะแสดงออกในเรื่องเพศไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ วิลโล คูนคา (2552) ที่พบว่า ทักษะคิดต่อเรื่องเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .15$) นั่นคือ นักเรียนที่มีทักษะคิดที่ไม่ดี (เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์) มีพฤติกรรมทางเพศมากกว่ากลุ่มที่มีทักษะคิดปานกลางและดี และการศึกษาของ กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเส็ง และวรรณรัตน์ มากำเนิต (2551) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดพิษณุโลก ที่พบว่า ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Beta= 0.485) วัยรุ่นที่มีทักษะคิดที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ก็อาจจะมีแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ จากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ หากนักเรียนมีความคิด ความเชื่อที่เหมาะสมเรื่องเพศ ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง

4. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความสามารถตนเองนั้น มีผลกระทบต่อการกระทำของบุคคล บุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่แตกต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ถ้าพบว่าบุคคล 2 คนนี้มีการรับรู้ความสามารถตนเองแตกต่างกันโดยความสามารถของคนเรานั้น ไม่ตายตัว หากแต่ยืดหยุ่นตามสภาพการณ์ ดังนั้นสิ่งที่กำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก จึงขึ้นอยู่กับการรับรู้ความสามารถตนเองในสถานะการณ์นั้น ๆ นั่นเอง (Bandura, 1997) จากการศึกษาของ เยาวลักษณ์ แสนทวีสุข (2554) ถ้าเรามีการรับรู้ว่าเรามีความสามารถ เราก็จะแสดงความสามารถนั้นออกมา คนที่รับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถจะมีความอดทนอดสูหาไม่ท้อถอย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด หาก

นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสมย่อมส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (เขาวลักษณ์ แสนทวีสุข, 2554; วราภคณา มาลัยวงศ์, 2549) สอดคล้องกับการศึกษาของ กนกพัชร ต่ายคนอง (2554) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .407$) และการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัทรเจริญ (2554) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

5. การเที่ยวสถานบันเทิง สถานเริงรมย์ และสถานบริการทั้งหลาย ในปัจจุบันมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น โรงภาพยนตร์ ดิสโก้เธค บาร์ ไนต์คลับ ผับ คาราโอเกะ คอฟฟี่ชอพ อบอบนวด และสถานบริการทางเพศทั้งหลาย ยังเป็นแหล่งที่อาจซ่อนเร้นหรือแอบแฝงบริการทางเพศอยู่ด้วย จะเห็นว่าในปัจจุบันวัยรุ่นนิยมเข้าไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ และพบว่าสถานที่เหล่านี้มีการเผยแพร่ และแสดง โฆษน์ ภาพยั่วอารมณ์ทางเพศที่กระตุ้น ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศของผู้ไปเที่ยว ซึ่งเป็นสิ่งที่ยั่วและส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการศึกษาของ ฌมน ธนินธญาภรณ์ (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .305$) สอดคล้องกับการศึกษาของ ศศิธร สิมคำ (2553) เรื่องประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยในวัยรุ่นหญิง ในเขตอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ ซึ่งเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งเสริมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยนักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์ มีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 24.4 จากผลการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า การเที่ยวสถานบันเทิงมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

6. การใช้สื่อทางเพศ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้ข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทที่สำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น ซึ่งรวมถึง ข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหา ยั่วทางเพศ ที่มีส่วนช่วยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เมื่อวัยรุ่นได้รับการเรียนรู้ด้วยสื่อต่าง ๆ ในเรื่องเพศก็จะมีกรปฏิบัติตามแบบ จากการศึกษาของ ประภัสสร กัดเขียว และนิรินันท์ ประทีปเขียว (2553) เรื่องความรู้เรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมทางเพศและ การใช้สารเสพติด ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มที่

มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำกว่า 15 ปี และอายุ 15 ปีขึ้นไป ประเทศไทย พ.ศ. 2548-2551 พบว่า การใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์อนาจารของนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำกว่า 15 ปีมีการใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไซต์อนาจาร มากกว่ากลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลี ตรีราช (2550) เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและการป้องกันในตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 5 คน กลุ่มวัยรุ่นหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 คน กลุ่มวัยรุ่นชายมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 6 คน กลุ่มวัยรุ่นชายมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6 คน พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ที่กระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศ และความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่นเป็นเหตุส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ และจากการศึกษาของ อังคณา เพชรภาพ (2551) พบว่านักเรียนที่เคยคู่อีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยคู่อีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 4.12 เท่า ($p < .05$) รวมทั้งการศึกษาของ Wong et al. (2009) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยทำการศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 2006-2008 กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว จำนวน 500 คน ซึ่งมีอายุ เพศ และเชื้อชาติต่างกัน พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย คือ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศ ผู้ที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศสูงจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สูงกว่ากลุ่มที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศต่ำ 5.82 เท่า (95 % CI: 2.34-14.43) สอดคล้องกับการศึกษาของ วิไล คุณคำ (2552) ที่พบว่า การเข้าถึงสื่อทางเพศ ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23$) จากผลการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการเข้าถึงสื่อทางเพศมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

7. การควบคุมกำกับของครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ดีที่สุดในชีวิตเด็ก เป็นเหมือนสังคมแห่งแรก เป็นสถานที่ที่จะหล่อหลอม ปลูกฝังสำนึกสิ่งที่ดีหรือไม่ดี (ตัม บุญรอด, 2550) การเอาใจใส่ดูแลของบิดามารดา ที่มีต่อบุตรวัยรุ่นในเรื่องกิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมต่าง ๆ ของบุตรวัยรุ่น โดยมีการควบคุมดูแลทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรงได้แก่ บิดามารดาควบคุมบุตรเมื่อบุตรอยู่บ้าน หลังกลับมาจากโรงเรียน และในวันเสาร์อาทิตย์ รวมไปถึงการดูแลเมื่อบุตรอยู่ในกลุ่มเพื่อน ส่วนทางอ้อมได้แก่ การที่บิดา มารดาได้รับทราบว่าบุตรอยู่ที่ไหน ชอบไปที่ไหนและ รู้ว่าชอบไปกลับใคร (Miller, Forehand, & Kotchick, 2000; คณานิษฐ์ แสงหิรัญ, 2552 อ้างถึงใน วัชรภรณ์ บัชรเจริญ, 2554) จากการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัชรเจริญ (2552) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดลพบุรี พบว่า การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 001 ($r = .305$) ผลจากการเฝ้าระวังทำให้ผู้ปกครองทราบว่า ลูกกำลังมีปัญหาเรื่องอะไร ต้องการคำแนะนำด้านใด ซึ่งผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำได้ทันที ดังนั้น การควบคุม กำกับ ติดตาม และการให้คำแนะนำที่เหมาะสมจากผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากผลการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการควบคุมกำกับของครอบครัว มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

8. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ธรรมชาติของวัยรุ่นต้องการมีเพื่อนรุ่นเดียวกันมากกว่าบุคคลวัยอื่น ๆ การรวมกลุ่มในวัยรุ่นมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งจะพัฒนาสังคม ในทางตรงข้ามถ้าวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มที่ไม่ดีก็จะส่งผลให้วัยรุ่นมีปัญหาในด้านการปรับตัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนหรือคนรัก เป็นปัจจัยทางสังคมที่นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงปรารถนาของวัยรุ่น (ภรภาดา อรุณรัตน์, 2551) สอดคล้องกับการศึกษาของ วิไล คุณคำ (2552) ที่พบว่าพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .12$) และการศึกษาของ Wong et al. (2009) ที่พบว่าผู้ที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ 3.84 เท่า (95 % CI: 2.27-6.50) และการเข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนสนิทที่เสี่ยงทางเพศสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้ที่เข้าร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนสนิทที่เสี่ยงทางเพศต่ำ 3.45 เท่า (95 % CI: 1.66-7.51) จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นว่ามีหลายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และปัจจัยที่เกี่ยวข้องมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ครอบครัวและสังคมสิ่งแวดล้อม ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิด PRECEDE-PROCEED MODEL มาศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี โดยศึกษาปัจจัยนำ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถแห่งตน ในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศ ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research) เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 ทั้งหมด 10 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 6,436 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง นี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1. สัญชาติไทย
2. สื่อสารภาษาไทยได้ดี
3. ยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
4. ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (Parel et al., 1973 อ้างถึงใน พรนภา หอมสินธุ์ และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์, 2552) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{NZ^2 \cdot p(1-p)}{Nd^2 + Z^2 p(1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้

N = ขนาดของกลุ่มประชากรนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 รวมทั้งสิ้น 6,436 คน (สำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี, 2557)

$Z =$ ค่าสถิติมาตรฐานใต้โค้งปกติที่สอดคล้องกับระดับนัยสำคัญโดยกำหนดค่า

$\alpha = .05$ ดังนั้นที่ $\alpha/2$ มีค่า $Z = 1.96$

$p =$ สัดส่วนของนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 5.2 ดังนั้น p มีค่าเท่ากับ 0.05 (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2555)

$d =$ ค่าความคลาดเคลื่อนสมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในการศึกษารั้งนี้ กำหนดให้เท่ากับ 2 %

$$n = \frac{(6,436)(1.96)^2 (0.05)(0.95)}{(6,436)(0.02)^2 + (1.96)^2 (0.05)(0.95)}$$

$$= 426 \text{ คน}$$

ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ 426 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 (Stanley et al., 1990) ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษารั้งนี้จึงมีจำนวน 470 คน และคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละ โรงเรียนและแต่ละชั้นเรียน โดยใช้สัดส่วนตามสูตรหา Sample size for proportion allocation (อังคณา เพชรภาพ, 2551)

$$n_j = \frac{n \times N_j}{N}$$

$n_j =$ โรงเรียน

$n =$ ขนาดประชากรตัวอย่างที่คำนวณได้ 470 คน

$N_j =$ ขนาดของประชากรในแต่ละโรงเรียน

$N =$ จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนรวมทั้งหมด 2,529 คน

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จังหวัดจันทบุรีมีโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 10 อำเภอ แบ่งเป็นอำเภอชั้น 1 และอำเภอชั้น 2 (ตามหลักเกณฑ์การปกครองของกระทรวงมหาดไทย ตามจำนวนของประชากรในพื้นที่) ในจังหวัดจันทบุรี โดยอำเภอชั้น 1 จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองและอำเภอขลุง อำเภอชั้น 2 จำนวน 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าใหม่ อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอมะขาม อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอแก่งหางแมว อำเภอเขาคิชฌกูฏ อำเภอนายายอาม และอำเภอสอยดาว

2. สุ่มอำเภอชั้น 1 และอำเภอชั้น 2 มาร้อยละ 50 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืนได้อำเภอชั้น 1 จำนวน 1 อำเภอได้แก่ อำเภอลำปาง อำเภอชั้น 2 จำนวน 4 อำเภอได้แก่ อำเภอสอยดาว อำเภอท่าใหม่ อำเภอโป่งน้ำร้อนและอำเภอมะขาม

3. สุ่มโรงเรียนในแต่ละอำเภอมา อำเภอละ 1 โรงเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) อำเภอชั้น 1 ได้แก่ โรงเรียนที่ 1 อำเภอชั้น 2 ได้แก่ โรงเรียนที่ 2 โรงเรียนที่ 3 โรงเรียนที่ 4 และโรงเรียนที่ 5

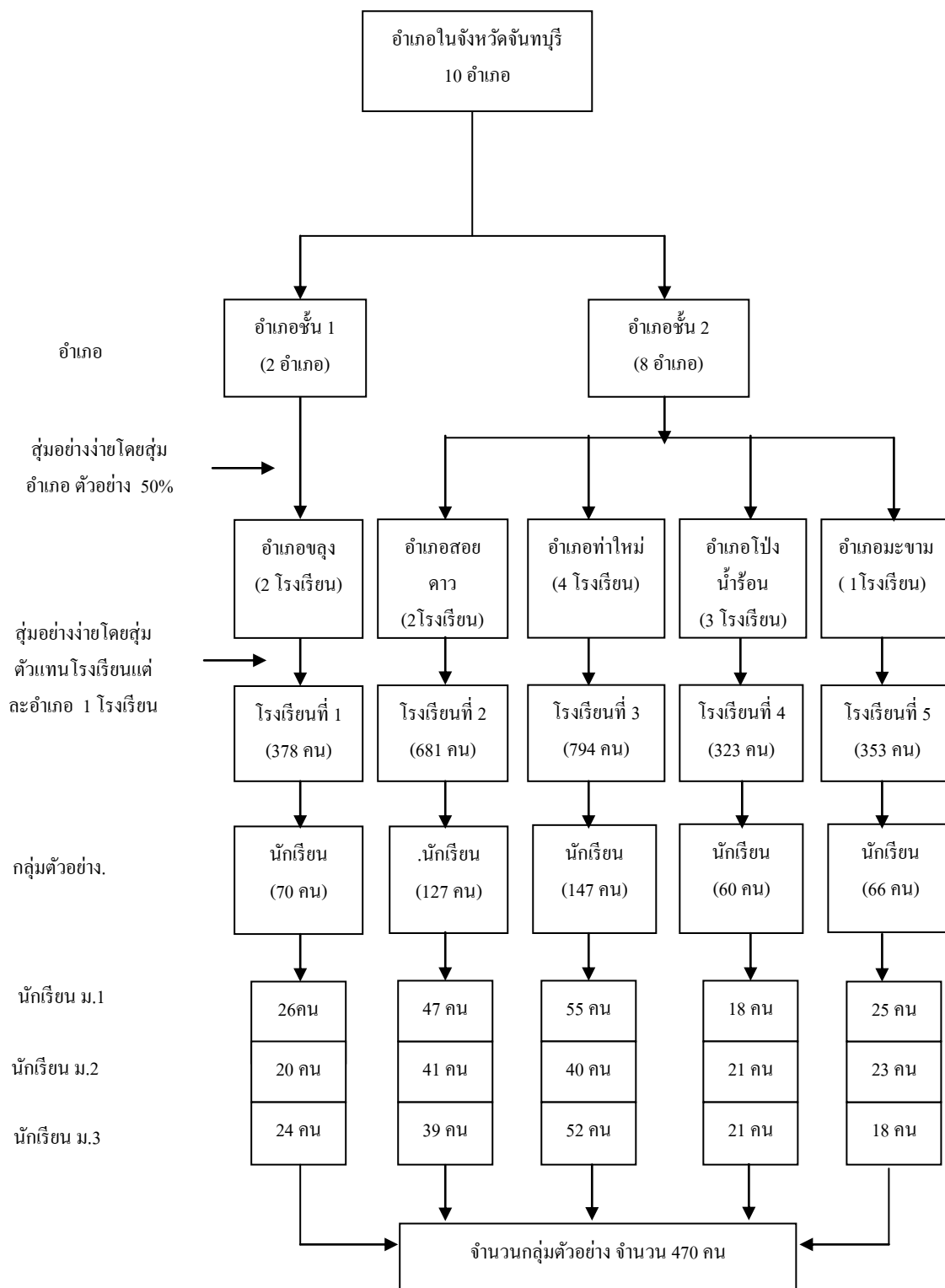
4. ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แบ่งนักเรียนออกเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 และคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน เลือกนักเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างจากทะเบียนรายชื่อนักเรียนแต่ละชั้นเรียนของแต่ละโรงเรียน ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจากทะเบียนรายชื่อและสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic random sampling) โดยคำนวณช่วงที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างจากสูตร (ธวัชชัย วรพงษ์, 2543)

$$\text{สูตร } I = \frac{N}{n}$$

จากนั้นหาตัวอย่างแรกโดยสุ่มหมายเลขตั้งต้นระหว่างหมายเลข 1 ถึง หมายเลข I จะได้ตัวอย่างแรกคือหมายเลข R นำหมายเลข R มาบวกกับค่าช่วงห่างที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยใช้สูตร $R, R+I, R+2I, R+3I, \dots, R+(n-1)I$ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน ($n = 470$)

โรงเรียน	จำนวนประชากร (n_p)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	จำนวนกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม	จำนวนกลุ่ม
			ตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนที่ 1	378	70	26	20	24
โรงเรียนที่ 2	681	127	47	41	39
โรงเรียนที่ 3	794	147	55	40	52
โรงเรียนที่ 4	323	60	18	21	21
โรงเรียนที่ 5	353	66	25	23	18
รวม	2,529	470	171	145	154

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 8 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับ สถานที่พักอาศัย บุคคลที่พักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของวิลโล คูณค่า (2552) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ มีการวัดเป็นแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ (Likert's scale) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ ข้อคำถามทางบวกได้แก่ ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 13, 14, 15 ข้อคำถามด้านลบได้แก่ข้อ 2, 8, 11, 12

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
ถ้าเลือกคำตอบ “เห็นด้วยมากที่สุด”	ได้ 5 คะแนน	ได้ 1 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “เห็นด้วยมาก”	ได้ 4 คะแนน	ได้ 2 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “เห็นด้วยปานกลาง”	ได้ 3 คะแนน	ได้ 3 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “เห็นด้วยน้อย”	ได้ 2 คะแนน	ได้ 4 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “เห็นด้วยน้อยที่สุด”	ได้ 1 คะแนน	ได้ 5 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 10-50 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของ วัชรารักษ์ บัณฑิตเจริญ (2554) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับประกอบด้วย มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจปานกลาง และไม่มั่นใจ โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “มั่นใจมากที่สุด”	ได้ 4 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “มั่นใจมาก”	ได้ 3 คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบ “มั่นใจปานกลาง”	ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่มั่นใจ”

ได้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 10-40 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเที่ยวสถานบันเทิงของนักเรียนในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา วัดโดยใช้แบบสอบถามการเที่ยวสถานเริงรมย์ ของวัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อ มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ประกอบด้วย ประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง และไม่เคย โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “เป็นประจำ”

ได้ 1 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บ่อยครั้ง”

ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บางครั้ง”

ได้ 3 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่เคย”

ได้ 4 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 5-20 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการเที่ยวสถานบันเทิงน้อย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการใช้สื่อทางเพศ วัดโดยใช้แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศของ วิไล คุณคำ (2552) เพื่อใช้วัดการใช้สื่อทางเพศของนักเรียนในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ประกอบด้วยเป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง ไม่เคย โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “เป็นประจำ”

ได้ 4 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บ่อยครั้ง”

ได้ 3 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บางครั้ง”

ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่เคย”

ได้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 10-40 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง ความถี่ในการใช้สื่อทางเพศมาก

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว วัดโดยใช้แบบสอบถามการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ประกอบด้วย ใช่ ไม่เสมอไป ไม่ใช่ โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “ใช่” ได้ 3 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่เสมอไป” ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่ใช่” ได้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 10 - 30 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง การควบคุมกำกับของครอบครัวดี

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท วัดโดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนของฉนวน ธนินธัญกูร (2552) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 9 ข้อ มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ประกอบด้วย มี ไม่มี ไม่ทราบ โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “มี” ได้ 3 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่มี” ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่ทราบ” ได้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 9 - 27 คะแนน

คะแนนมาก หมายถึง เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาก

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ วัดโดยแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย ของกรมสุขภาพจิต (2550) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งคำถามของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันที่ข้อคำถามที่ 2 ในเรื่องการแต่งกาย มีการวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ลักษณะของคำถามจะเป็นคำถามด้านบวก ประกอบด้วย ไม่เคยเลย นาน ๆ ครั้ง บางครั้ง บ่อยครั้ง เป็นประจำ โดยให้ตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบ “ไม่เคยเลย” ได้ 5 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “นานครั้ง” ได้ 4 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บางครั้ง” ได้ 3 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “บ่อยครั้ง” ได้ 2 คะแนน

ถ้าเลือกคำตอบ “เป็นประจำ” ได้ 1 คะแนน

คะแนนรวมทั้งหมดอยู่ในช่วง 12-60 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลใช้เกณฑ์มาตรฐานของค่าปกติของแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทยของกรมสุขภาพจิต (2550) ดังนี้

สำหรับเพศชาย

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 12 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 48-58 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 47-57 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 44-56 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 38-53 คะแนน

สำหรับเพศหญิง

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 12 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 54-60 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 52-59 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 52-60 คะแนน

ค่าปกติ(สำหรับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี) หมายถึง ค่าคะแนนระหว่าง 49-59 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้จะถูกนำมาตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออนุญาตใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของ วิไล คุณคำ (2552) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของ วัชรารักษ์ บัตรเจริญ (2554) แบบสอบถามการเข้าถึงสถานเริงรมย์ของ วัชรารักษ์ บัตรเจริญ (2554) แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศของ วิไล คุณคำ (2552) แบบสอบถามการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองของ วัชรารักษ์ บัตรเจริญ (2554) แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนของ ฉมน ฐนินชญางกูร (2552) และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย ของ กรมสุขภาพจิต (2550) ซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยของนักวิจัยท่านอื่น ผู้วิจัยไม่มีการปรับปรุงหรือดัดแปลง ดังนั้นจึงไม่ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ราย ในโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ค่าที่ยอมรับได้คือ 0.70 ขึ้นไป (Cronbach, 1951 อ้างถึงใน จุฬาลักษณ์ บารมี, 2551) พบว่าแบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบสอบถามการรับรู้

ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการที่วัยรุ่นสถานบันเทิง แบบสอบถามการใช้สื่อทางเพศ แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว แบบสอบถาม พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของ เยาวชนในสังคมไทยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ .82, .73, .72, .86, .76, .71 และ .75 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยเตรียมผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการที่รับผิดชอบงานในชุมชน 2 คน โดยอธิบายให้เข้าใจถึงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยให้ผู้ช่วยวิจัยทำหน้าที่ช่วยผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยเข้าพบและชี้แจงรายละเอียดการวิจัยและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง

1.4 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตให้นักเรียนผู้เข้าร่วมการวิจัยไปให้กับครูประจำชั้นเพื่อแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างนำไปให้ผู้ปกครองอนุญาต

1.5 เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะเก็บข้อมูล โดยพิจารณาความเหมาะสม โดยไม่รบกวนเวลาเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง ในห้องเรียนที่โรงเรียนได้จัดเตรียมไว้ สถานที่ที่มีที่ว่างพอ สำหรับไม่ให้กลุ่มตัวอย่างนั่งติดกัน ไม่มีสิ่งรบกวนและไม่รบกวนเวลาเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลในช่วงโมเมนต์อิสระของกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่ทำแบบสอบถามมีเพียงผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเท่านั้น

2.2 ผู้วิจัยแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่าการเข้าร่วมตอบแบบสอบถามเป็นไปตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ผู้วิจัย

เก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างตอบเป็นความลับ เนื่องจากแบบสอบถามไม่ต้องใส่ชื่อและนามสกุลจริงแต่ใช้รหัสแทน และขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยใช้เวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 40-50 นาที ถ้ามีข้อสงสัยให้สอบถามผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

2.3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามที่ตอบใส่ในซองกระดาษที่แจกไปพร้อมกับแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามถูกเก็บไว้ในซองกระดาษอย่างมิดชิด

2.4 เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างเพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเองด้วยความสมัครใจ การเข้าร่วมในการศึกษานี้ไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างสามารถแจ้งออกจากการศึกษาได้ โดยไม่เกิดผลเสียใด ๆ แบบสอบถามไม่ระบุชื่อ-สกุล แต่ใช้รหัสแทน ข้อมูลทุกอย่างที่ได้จากการศึกษาถูกเก็บเป็นความลับ โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะภาพรวม และนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น และทำลายข้อมูลภายใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research) เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา เกรดเฉลี่ย ค่าใช้จ่ายของนักเรียนต่อเดือน การอยู่ร่วมกันกับบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นความถี่ ร้อยละ ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล (n = 470)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	182	38.7
หญิง	288	61.3
อายุ		
12 ปี	62	13.2
13 ปี	143	30.4
14 ปี	156	33.2
15 ปี	109	23.2

(Min: Max = 12: 15, $M = 13.66$, $SD = 1.02$)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	169	35.9
มัธยมศึกษาปีที่ 2	147	31.3
มัธยมศึกษาปีที่ 3	154	32.8
เกรดเฉลี่ยสะสม		
< 2.00	30	6.4
2.00 – 3.00	170	36.2
> 3.00 ขึ้นไป	270	57.4
(Min: Max = 1.06: 4.00, $M = 3.01$, $SD = 0.63$)		
ค่าใช้จ่ายของนักเรียนต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	288	61.3
2,000 – 3,000 บาท	125	26.6
3,001 บาทขึ้นไป	57	12.1
(Min: Max = 500: 3,200, $M = 2,249.58$, $SD = 1,225.27$)		
พักอาศัยอยู่กับ		
พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา	316	67.3
พักอยู่บ้านกับบิดาหรือมารดา	90	19.1
พักอยู่บ้านญาติ (ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย)	62	13.2
เช่าหอพักอยู่คนเดียว	2	0.4
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	330	70.2
หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่	109	23.2
บิดาเสียชีวิต	21	4.5
มารดาเสียชีวิต	7	1.5
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	3	0.6

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.3) มีอายุ 14 ปี (ร้อยละ 33.2) รองลงมาคืออายุ 13 ปี (ร้อยละ 30.4) ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 35.9) รองลงมาคือศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 32.8) มากกว่าครึ่งหนึ่งเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วงมากกว่า 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 57.4) ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท (ร้อยละ 61.3) พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา (ร้อยละ 67.3) และสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 70.2)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

1. ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ (n = 470)

ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การมีเพศสัมพันธ์กันควรใช้ถุงยางอนามัย	4.63	0.73
- การรู้จักการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดที่ถูกต้องก่อนจะมีเพศสัมพันธ์	4.39	0.85
- การรู้สึกชื่นชมผู้ชายที่เป็นสุภาพบุรุษไม่ฉวยโอกาสเอาเปรียบผู้หญิง	4.39	0.97
- การรู้สึกชื่นชมผู้หญิงที่รักษานวลสงวนตัว	4.35	0.89
- การไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างที่เป็นนักเรียน	4.22	1.17
- การแสดงออกด้านต่าง ๆ เช่น เล่นกีฬา คนตรี งานอดิเรกอื่น ๆ เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ	4.14	0.99
- การมีแฟนหลายคนพร้อม ๆ กัน ซึ่งแสดงถึงความสามารถ ความมีเสน่ห์ น่าประทับใจ	3.88	1.20
- การแสดงความสนใจเพศตรงข้ามของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ	3.73	0.91
- การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจ	3.65	0.78
- การไม่สำส่อน ไม่เปลี่ยนคู่นอน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างกัน	3.51	1.34
- การทดลองอยู่ร่วมกัน และมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	3.40	1.18

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การพูดคุยสนทนา Chat เรื่องเพศกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน	3.27	1.24
- การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้นักเรียนรู้สึกวิตกกังวล	3.08	1.11
- การได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ	3.06	1.21
- การละอายหรือรู้สึกผิดเมื่อได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	2.88	1.16
โดยรวม	3.78	0.38

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยรวมดี ($M = 3.78, SD = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ การมีเพศสัมพันธ์กันควรใช้ถุงยางอนามัย ($M = 4.63, SD = 0.73$) รองลงมาคือการรู้จักการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดที่ถูกต้องก่อนจะมีเพศสัมพันธ์ ($M = 4.39, SD = 0.85$) และการรู้สึกชื่นชมผู้ชายที่เป็นสุภาพบุรุษไม่ฉวยโอกาสเอาเปรียบผู้หญิง ($M = 4.39, SD = 0.97$)

2. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมและรายข้อ ($n = 470$)

การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การออกจากสถานที่ ๆ มีการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ การขาย VDO/ VCD ไป	3.21	0.95
- การปฏิเสธการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้สึกว่าอาจเกิดเหตุการณ์เกินเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้	3.15	0.97
- การหลีกเลี่ยงการอ่านคอลัมน์เกี่ยวกับทางเพศที่มีข้อความ/รูปภาพจากนิตยสารหรือหนังสือนวนิยายที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ	3.14	0.89
- การหลีกเลี่ยงการรับสื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศผ่านทางเว็บไซต์/อินเทอร์เน็ตได้	3.14	0.92

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เมื่ออยู่กับแฟนตามลำพัง	3.12	0.97
- การหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ถึงแม้ถูกเพื่อนชักชวน	2.99	1.04
- การหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์เมื่อไปเที่ยวสถานเริงรมย์	2.96	1.06
- การปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวนดู VDO/ VCD ที่มีภาพแสดงบทรักระหว่างชาย/ หญิง	2.93	1.01
- การโอบกอดกับคูรักเป็นเรื่องที่นักเรียนสามารถยับยั้งได้	2.93	1.03
- การหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกันสองต่อสองกับคูรัก/ แฟน	2.86	1.00
โดยรวม	3.05	0.68

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมค่อนข้างดี ($M = 3.05, SD = 0.68$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การออกจากสถานที่ที่มีการดื่มเครื่องดื่มผสม แอลกอฮอล์ การฉาย VDO/ VCD ไป ($M = 3.21, SD = 0.95$) รองลงมาคือ การปฏิเสธการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ที่นักเรียนรู้สึกว่าจะอาจเกิดเหตุการณ์เกินเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ($M = 3.15, SD = 0.97$) และการหลีกเลี่ยงการอ่านคอลัมน์เกี่ยวกับทางเพศที่มีข้อความ/ รูปภาพจากนิตยสารหรือหนังสืออนานิยายที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ ($M = 3.14, SD = 0.89$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย คือ การหลีกเลี่ยงการอยู่ด้วยกันสองต่อสองกับคูรัก/ แฟน ($M = 2.86, SD = 1.00$)

3. การเที่ยวสถานบันเทิง วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเที่ยวสถานบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวม และรายข้อ (n = 470)

สถานบันเทิง	<i>M</i>	<i>SD</i>
- โรงภาพยนตร์	2.07	0.90
- คาราโอเกะ	1.34	0.63
- บาร์เบียร์	1.30	0.64
- คาเฟ่	1.28	0.64
- ดิสโก้เทค/ ผับ	1.26	0.65
โดยรวม	1.45	0.55

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเที่ยวสถานบันเทิงโดยรวมค่อนข้างน้อย ($M = 1.45$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ใน 3 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนไปเที่ยวกันตามโรงภาพยนตร์มากที่สุด ($M = 2.07$, $SD = 0.90$) รองลงมาคือ คาราโอเกะ ($M = 1.34$, $SD = 0.63$) และบาร์เบียร์ ($M = 1.30$, $SD = 0.64$)

4. การใช้สื่อทางเพศ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การใช้สื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวม และรายข้อ (n = 470)

การใช้สื่อทางเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การดูรายการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ (ลูกกลิ้ง น้ำหอม โลชั่น สบู่ โฟมล้างหน้า แชมพู) ที่แสดงการสัมผัสกอดจูบเนื้อตัวร่างกายระหว่างวัยรุ่นหญิงชาย	2.12	0.83
- การดูภาพยนตร์ ละครีโทรทัศน์ ฟังวิทยุเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	1.71	0.80
- การอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์	1.61	0.81
- การอ่านหนังสือการ์ตูนลามก	1.56	0.79
- การอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากนิตยสารต่าง ๆ	1.54	0.73
- การเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่ออ่านเรื่องเล่าประสบการณ์ทางเพศ	1.53	0.80

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การใช้สื่อทางเพศ	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนาเรื่องเพศ (Chat) กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต	1.52	0.80
- การดูเทปโทรทัศน์ (วิดีโอ) โป๊	1.50	0.77
- การเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อดูภาพโป๊	1.45	0.76
- การอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (หนังสือโป๊)	1.36	0.71
โดยรวม	1.56	0.59

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($M = 1.56, SD = 0.59$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การดูรายการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ (ลูกกลิ้ง น้ำหอม โลชั่น สบู่ โฟมล้างหน้า แชมพู) ที่แสดงการสัมผัสกอดจูบเนื้อตัวร่างกาย ระหว่างวัยรุ่นหญิงชาย ($M = 2.12, SD = 0.83$) รองลงมาคือ การดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ฟังวิทยุ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ($M = 1.71, SD = 0.80$) และการอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์ ($M = 1.61, SD = 0.81$)

5. การควบคุมกำกับของครอบครัว วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การควบคุมกำกับของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ ($n = 470$)

การควบคุมกำกับของครอบครัว	<i>M</i>	<i>SD</i>
- การขออนุญาตผู้ปกครองก่อนทุกครั้งเมื่อต้องออกจากบ้าน	2.58	0.60
- การแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าเมื่อกลับบ้านช้า/ ผิดเวลา	2.45	0.66
- ผู้ปกครองรู้เสมอว่านักเรียนไปไหนและทำอะไร	2.41	0.58
- ผู้ปกครองรู้จักและคุ้นเคยกับเพื่อนของนักเรียน	2.37	0.63
- ผู้ปกครองรู้จักกับผู้ปกครองกลุ่มเพื่อนของนักเรียน	2.29	0.62
- ผู้ปกครองของนักเรียนอนุญาตให้ไปค้างบ้านเพื่อน	2.10	0.64
- ผู้ปกครองมีส่วนในการดูแล/ ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม	2.07	0.72

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การควบคุมกำกับของครอบครัว	<i>M</i>	<i>SD</i>
- ผู้ปกครองมีกฎกติกาเกี่ยวกับเวลากลับบ้าน เวลาเข้านอน เวลาดูโทรทัศน์ เวลาเล่นอินเทอร์เน็ต หรือเวลาเล่นเกมส์	2.03	0.65
- ผู้ปกครองมีส่วนในการดูแล และให้ความรู้ในการใช้อินเทอร์เน็ต	2.02	0.73
- ผู้ปกครองมีส่วนในการดูแลควบคุมการดูรายการโทรทัศน์	2.00	0.67
โดยรวม	2.23	0.33

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมกำกับของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.23, SD = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การขออนุญาตผู้ปกครองก่อนทุกครั้งเมื่อต้องออกจากบ้าน ($M = 2.58, SD = 0.60$) รองลงมาคือ การแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าเมื่อกลับบ้านช้า/ ผิดเวลา ($M = 2.45, SD = 0.66$) และผู้ปกครองรู้เสมอว่านักเรียนไปไหนและทำอะไร ($M = 2.41, SD = 0.58$)

6. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมและรายข้อ ($n = 470$)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	<i>M</i>	<i>SD</i>
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เป็นต้น	1.41	0.49
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดูหนัง/ CD/ DVD หนังสือโป๊	1.29	0.45
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนทีคบในเชิงซู้สาวมากกว่า 1 คน(กิ๊ก)	1.28	0.45
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนทีสูบบุหรี่	1.26	0.44
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น ดิสโก้เธค ผับ บาร์ ร้านอาหารที่จำหน่ายสุรา เป็นต้น	1.22	0.41
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนทีเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์	1.19	0.39

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	<i>M</i>	<i>SD</i>
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาบ้า ยาไอซ์ เป็นต้น	1.10	0.30
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนที่เคยตั้งครรภ์หรือทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์	1.08	0.30
- กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนที่ยาบริการทางเพศ	1.04	0.20
โดยรวม	1.21	0.23

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ($M = 1.21, SD = 0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เป็นต้น ($M = 1.41, SD = 0.49$) รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดูหนัง/ CD/ DVD หนังสือโป๊ ($M = 1.29, SD = 0.45$) และกลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนที่ยาบริการทางเพศมากกว่า 1 คน (ก๊ิก) ($M = 1.28, SD = 0.45$)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง

1. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นความถี่ และร้อยละ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละและเกณฑ์พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อายุ และเพศ (n = 470)

อายุ	เพศ	เกณฑ์ปกติคะแนน พฤติกรรมทางเพศที่พึง ประสงค์	พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์	
			ปกติ n (%)	ไม่ปกติ n (%)
12 ปี	ชาย	48 – 58 คะแนน	19 (79.17%)	5 (20.83%)
	หญิง	54 – 60 คะแนน	33 (86.84%)	5 (13.16%)
	รวม		52 (83.87%)	10 (16.13%)
13 ปี	ชาย	47 – 57 คะแนน	49 (79.03%)	13 (20.97%)
	หญิง	52 – 59 คะแนน	47 (58.02%)	34 (41.98%)
	รวม		96 (67.13%)	47 (32.87%)
14 ปี	ชาย	44 – 56 คะแนน	42 (73.68%)	15 (26.32%)
	หญิง	52 – 60 คะแนน	86 (86.87%)	13 (13.13%)
	รวม		128 (82.05%)	28 (17.95%)
15 ปี	ชาย	38 – 53 คะแนน	26 (68.42%)	12 (31.58%)
	หญิง	49 – 59 คะแนน	44 (61.97%)	27 (38.03%)
	รวม		70 (64.22%)	39 (35.78%)
รวมทั้งหมด			346 (73.62%)	124 (26.38%)

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ร้อยละ 73.62) เมื่อพิจารณาตามอายุพบว่านักเรียนอายุ 12 ปี มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติมากที่สุด (ร้อยละ 83.87) รองลงมาคือนักเรียนอายุ 14 ปี (ร้อยละ 82.05) และนักเรียนอายุ 15 ปี มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติน้อยที่สุด (ร้อยละ 64.22)

2. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นร้อยละ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ปฏิบัติเป็นประจำ (n = 470)

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์	ร้อยละ
- การไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นกอดจูบแฟนก่อน	88.92
- การไม่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับเพื่อนต่างเพศ	87.71
- การไม่มีเซ็กซ์โดยความสมัครใจ	86.43
- การไม่ไปเที่ยวค้างคืนกับแฟนสองต่อสอง	86.42
- การไม่กอดจูบกับแฟน/ กิ๊กในที่สาธารณะ	85.51
- การไม่แอบดูเพศตรงข้ามโป๊	85.10
- การไม่หาประสบการณ์ทางเพศ	83.41
- การไม่ดื่มเหล้า เบียร์ เพื่อกระตุ้นอารมณ์เซ็กซ์	81.92
- การไม่ดูภาพโป๊หรือวีซีดีโป๊ด้วยกันเป็นกลุ่มทั้งหญิงชาย	76.00
- การไม่ดูภาพโป๊หรือวีซีดีโป๊เพียงลำพัง	71.52
- การไม่นุ่งสั้น สายเดี่ยว เอวลอย เกะออก (สำหรับผู้หญิง) ไม่แต่งกายรัดรูป เอวต่ำ (สำหรับผู้ชาย)	61.73
- การไม่อยู่ใกล้ชิดกับแฟน	61.52

จากตารางที่ 10 พบว่าพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติเป็นประจำ อันดับแรกได้แก่ การไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นกอดจูบแฟนก่อน (ร้อยละ 88.92) รองลงมาการไม่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 87.71) และกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ปฏิบัติเป็นประจำน้อยที่สุดได้แก่ การไม่อยู่ใกล้ชิดกับแฟน (ร้อยละ 61.52) และการไม่นุ่งสั้น สายเดี่ยว เอวลอย เกะออก (สำหรับผู้หญิง) ไม่แต่งกายรัดรูป เอวต่ำ (สำหรับผู้ชาย) (ร้อยละ 61.73)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัย ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ปัจจัยด้านทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเที่ยวสถานบันเทิง การใช้สื่อทางเพศ การควบคุมกำกับของครอบครัว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ของเพื่อนสนิทต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติพบว่า ข้อมูลไม่เกิด Autocorrelation ข้อมูลไม่มี Outliers ข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นหรือตัวแปรทำนายทั้งหมด ไม่มีคู่ใดมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิง (X_1) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (X_2) ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ (X_3) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (X_4) การเที่ยวสถานบันเทิง (X_5) การใช้สื่อทางเพศ (X_6) การควบคุมกำกับของครอบครัว (X_7) และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท (X_8) กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ (Y)

ตัวแปร	Y	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8
Y	1.00								
X_1	-.16**	1.00							
X_2	.14**	-.45**	1.00						
X_3	.22**	-.11*	.22**	1.00					
X_4	.24**	-.27**	.27**	.33**	1.00				
X_5	-.32**	.17**	-.21**	-.25**	-.18**	1.00			
X_6	-.49**	.18**	-.13**	-.19**	-.19**	.62**	1.00		
X_7	.18**	-.27**	.20**	.16**	.36**	-.08	-.06	1.00	
X_8	-.34**	.12**	-.21**	-.11*	-.15**	.34**	.31**	-.12**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

0 = เพศชาย, 1 = เพศหญิง

2. การวิเคราะห์อำนาจทำนายของปัจจัยต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ด้วยสถิติสมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 470$)

ตัวแปร	<i>b</i>	Beta	SE (b)	<i>t</i>	p-value
1. การใช้สื่อทางเพศ	-.50	-.41	.05	-9.80	<.001
2. การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.10	.09	.05	2.08	.038
3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	-.30	-.16	.08	-3.83	<.001
4. การควบคุมกำกับของครอบครัว	.25	.11	.09	2.67	.008
5. ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	.12	.09	.06	2.09	.037
ค่าคงที่ = 53.45			3.65	14.64	<.001
$R^2_{adj} = .290, R^2 = .298, F_{(5, 464)} = 39.339, p - value = <.001$					

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการทำนายเป็นอันดับแรก และมีอิทธิพลมากที่สุดในการทำนายได้แก่ การใช้สื่อทางเพศ ($\beta = -.41$) ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการทำนายเป็นลำดับที่สองได้แก่ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .09$) ลำดับที่สามได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ($\beta = -.16$) ลำดับที่สี่ได้แก่ การควบคุมกำกับของครอบครัว ($\beta = .11$) และลำดับที่ห้าได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($\beta = .09$) ซึ่งตัวแปรทั้ง 5 ตัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 29.8 ($R^2 = .298$) ซึ่งสร้างเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ คือ

พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ = 53.45 - .50 (การใช้สื่อทางเพศ) + .10

(การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยง
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ) - .30 (พฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศของเพื่อนสนิท) + .25 (การควบคุมกำกับ
ของครอบครัว) + .12 (ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned}
 Z_{\text{พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์}} &= -.41(Z_{\text{การใช้สื่อทางเพศ}}) \\
 &+ .09(Z_{\text{การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}}) \\
 &-.16(Z_{\text{พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท}}) \\
 &+.11(Z_{\text{การควบคุมกำกับของครอบครัว}}) \\
 &+.09(Z_{\text{ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ}})
 \end{aligned}$$

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlational research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 470 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบสอบถามการเที่ยวสถานบันเทิง แบบสอบถามการใช้สื่อทางเพศ แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัวแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ .82, .73, .72, .86, .76, .71 และ .75 ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา และสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.3) มีอายุ 14 ปี (ร้อยละ 33.2) รองลงมาคืออายุ 13 ปี (ร้อยละ 30.4) ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 35.9) รองลงมาคือศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 32.8) มากกว่าครึ่งหนึ่งเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วงมากกว่า 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 57.4) ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท (ร้อยละ 61.3) พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา (ร้อยละ 67.3) และสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 70.2)
2. พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ร้อยละ 73.62)
3. ปัจจัยเกี่ยวกับ การใช้สื่อทางเพศ ($\beta = -.405$) การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .092$) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท ($\beta = -.155$) การควบคุมกำกับของครอบครัว ($\beta = .112$) และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ($\beta = .088$) สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 29.8 ($R^2 = .298$) ซึ่งสร้างเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\begin{aligned} \text{พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์} = & 53.450 - .497 (\text{การใช้สื่อทางเพศ}) + .100 \\ & (\text{การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยง} \\ & \text{พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}) - .297 (\text{พฤติกรรมเสี่ยง} \\ & \text{ทางเพศของเพื่อนสนิท}) + .247 (\text{การควบคุมกำกับ} \\ & \text{ของครอบครัว}) + .117 (\text{ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ}) \end{aligned}$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\begin{aligned} Z_{\text{พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์}} = & -.405(Z_{\text{การใช้สื่อทางเพศ}}) \\ & + .092(Z_{\text{การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}}) \\ & - .155(Z_{\text{พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท}}) \\ & + .112(Z_{\text{การควบคุมกำกับของครอบครัว}}) \\ & + .088(Z_{\text{ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ}}) \end{aligned}$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ร้อยละ 73.62) แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี ทั้งนี้อาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ทำให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ และสภาพสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยม ให้มีการรักษาวลสงวนตัว ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะรับเอาอารยธรรมตะวันตกเข้ามา แต่ค่านิยมดังกล่าวก็ยังคงอยู่ในสังคมไทย และจากการศึกษาพบว่ามีการใช้สื่อทางเพศโดยรวมค่อนข้างน้อย การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยรวมค่อนข้างดี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทมีน้อย มีการควบคุมกำกับของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยรวมดี นักเรียนอายุ 12 ปี มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ปกติมากที่สุด (ร้อยละ 83.87) ภาพรวมของพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติเป็นประจำเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อันดับแรกในเรื่องของการไม่เป็นฝ่ายเริ่มต้นกอดจูบแฟนก่อน (ร้อยละ 88.92) รองลงมาไม่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 87.71) แต่จากการศึกษายังพบว่ามีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ปกติอันดับแรก ในเรื่องของพฤติกรรมเกี่ยวกับการอยู่ใกล้ชิดกับแฟน ซึ่งรองลงมาคือนั่งสั้น สายเดี่ยว เอวลอย เกาะอก แต่งกายรัดรูป เอวต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากวัยรุ่นในช่วงนี้จะมีแรงขับทางเพศ เป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ต้องการให้บุคคลอื่นสนใจ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549) ดังนั้น

จึงชอบมีการแต่งตัวตามสมัยนิยมเพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม มีความสนใจในเพศตรงข้าม อยากใกล้ชิด เพื่อนต่างเพศจนพัฒนาเป็นคู่รัก ดังนั้นถ้าวัยรุ่นได้มีการเรียนรู้ในการวางตัวที่ถูกต้องเหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก็จะทำให้มีการปฏิบัติตนที่เหมาะสม ทำให้ลดความเสี่ยงในเรื่องของ พฤติกรรมทางเพศได้

2. ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ มีดังนี้

2.1 การใช้สื่อทางเพศ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ปัจจุบัน

จำนวนสื่อลามกได้เพิ่มขึ้น ทั้งในแง่ปริมาณและความหลากหลาย รวมทั้งสามารถเข้าถึงได้ง่ายและเป็นปัจจัยเอื้อที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เพราะเด็กวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง จากการศึกษาครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้สื่อทางเพศโดยรวมค่อนข้างน้อย ($M = 1.56$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การดูรายการ โฆษณาสินค้าต่าง ๆ (ลูกกลิ้ง น้ำหอม โลชั่น สบู่ โฟมล้างหน้า แชมพู) ที่แสดงการสัมผัสกอดจูบเนื้อตัวร่างกาย ระหว่างวัยรุ่นหญิงชาย ($M = 2.12$, $SD = 0.83$) รองลงมาคือการดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ ฟังวิทยุเกี่ยวกับการ มีเพศสัมพันธ์ ($M = 1.71$, $SD = 0.80$) และการอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์ ($M = 1.61$, $SD = 0.81$) ในปัจจุบันจำนวนสื่อลามกได้เพิ่มขึ้น ทั้งในแง่ปริมาณและความหลากหลาย รวมทั้งสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสที่จะเสพสื่อ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้เด็กวัยรุ่นอยากเรียนแบบ สร้างสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศให้เกิดขึ้นจึงส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศได้ (วารุณี ฟองแก้ว และคณะ, 2550; สุภารัตน์ บุญเทียม, 2557) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า การใช้สื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างต่ำ จึงส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปกติ ซึ่งในทางกลับกันถ้านักเรียนเข้าถึงสื่อทางเพศมาก มีโอกาสเสพสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาก ก็อาจจะส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์น้อยลง สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของสุมาลี ทรายู (2550) พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ที่กระตุ้นอารมณ์ความต้องการทางเพศ และความอยากรู้อยากลองของวัยรุ่นเป็นเหตุส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ และการศึกษาของ Wong et al. (2009) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยทำการศึกษาระหว่างปี ค.ศ. 2006-2008 กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์มาแล้ว จำนวน 500 คน ซึ่งมีอายุ เพศ และเชื้อชาติต่างกัน พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชาย คือ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศ ผู้ที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศสูงจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสูงกว่ากลุ่มที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในเรื่องเพศต่ำ 5.82 เท่า (95 % CI: 2.34-14.43) สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉมนน ธนินธญากร (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า

ตั้งกระตุ้นทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .305$) และการศึกษาของ วุฒิมา เพชรสัมฤทธิ์ (2557) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์ ที่พบว่า การบริโภคสื่อส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นจะเห็นว่าการเข้าถึงสื่อที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

2.2 การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คะแนนเฉลี่ยมาก ($M = 3.05, SD = 0.68$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่กลุ่มตัวอย่างสามารถหลีกเลี่ยงได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การออกจากสถานที่ที่มีการดื่มเครื่องดื่มผสม แอลกอฮอล์ การขาย VDO/ VCD ใปี ($M = 3.21, SD = 0.95$) รองลงมาคือ การปฏิเสธการไปที่สถานบันเทิงรมย์ต่างๆที่นักเรียนรู้สึกว่า อาจเกิดเหตุการณ์เกินเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ($M = 3.15, SD = 0.97$) และการหลีกเลี่ยงการอ่านคอลัมน์เกี่ยวกับทางเพศที่มีข้อความ/ รูปภาพจากนิตยสารหรือหนังสืออนานิยายที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ ($M = 3.14, SD = 0.89$) จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นความเชื่อของบุคคลที่คิดว่าตนเองสามารถปฏิบัติพฤติกรรมใด ๆ ที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเมื่อนักเรียนที่มีความเชื่อว่า ตนเองสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ จะสามารถควบคุมสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (Bandura, 1997) จะสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นเด็กที่เรียนดี ซึ่งเด็กที่เรียนดีมักจะเป็นเด็กที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้มีความเชื่อมั่นและกล้าที่จะปฏิเสธในเรื่องที่ตนเองเห็นว่าไม่ถูกต้องและไม่สมควรกระทำ ดังนั้นเมื่อนักเรียนที่มีความเชื่อว่าตนเองสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ จะสามารถควบคุมสถานการณ์ที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ กนกพัชร์ ต่ายคนอง (2554) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .407$) และสอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = 0.53$)

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะว่าเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างค่านิยม ลักษณะนิสัย

ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะเหตุว่าธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีความผูกพัน และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ การเลือกคบเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อการครองตนของวัยรุ่น ที่กล่าวว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการให้เพื่อนชื่นชมและชอบพอ ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมคล้ายตามกลุ่มได้ง่ายเมื่อถูกชักชวน โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิท (กนกวรรณ สินรัตน์, 2552) สรุปได้ว่า ถ้าเพื่อนมีพฤติกรรมเลี่ยงทางเพศมากก็จะส่งผลให้ วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลี่ยงทางเพศมากด้วย จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเลี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิทคะแนนเฉลี่ยต่ำ ($M = 1.21, SD = 0.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ เป็นต้น ($M = 1.41, SD = 0.49$) รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีการดูหนัง/ CD/ DVD หนังสือโป๊ ($M = 1.29, SD = 0.45$) และกลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนทีคบในเชิงู้สาวมากกว่า 1 คน (กิ๊ก) ($M = 1.28, SD = 0.45$) สอดคล้องกับการศึกษาของ ต้ม บุญรอด (2551) ที่พบว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และผู้ที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเลี่ยงสูง จะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงเป็น 1.9 เท่า ของกลุ่มที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเลี่ยงต่ำ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเพื่อนสนิทต่ำ จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปกติมาก

2.4 การควบคุมกำกับของครอบครัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ การศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมกำกับของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.23, SD = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การขออนุญาตผู้ปกครองก่อนทุกครั้งเมื่อต้องออกจากบ้าน ($M = 2.58, SD = 0.60$) รองลงมาคือ การแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าเมื่อกลับบ้านช้า/ ผิดเวลา ($M = 2.45, SD = 0.66$) และ ผู้ปกครองรู้เสมอว่านักเรียนไปไหนและทำอะไร ($M = 2.41, SD = 0.58$) จะสังเกตเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอยู่กับบิดา และมารดา ทำให้เด็กอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองจะทราบว่ามีนักเรียนไปไหนและทำอะไร สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดามีผลต่อการรับรู้ของวัยรุ่นในการชะลอการมีความสัมพันธ์ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ช้าลง ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่ถูกการควบคุมดูแลและมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น (Simpson, 2001 อ้างถึงใน วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2554; นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548 อ้างถึงใน วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2554) และบิดามารดาที่มีการควบคุมบุตรจะช่วยส่งเสริมให้บุตรมีพฤติกรรมทางเพศที่ดี (Miller, 1998 อ้างถึงใน อรพินท์ มณีวงศ์, 2548; Jaccard, 1993 อ้างถึงใน อรพินท์ มณีวงศ์, 2548) ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่ถูกการควบคุมดูแลและมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น (Simpson, 2001 อ้างถึงใน วัชรภรณ์ บัตรเจริญ, 2554; นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548 อ้างถึงใน

วัชรารักษ์ บัทรเจริญ, 2554) ดังนั้นผู้ปกครองควรเพิ่มการดูแล ควบคุมรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนดู รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ต มีกฎกติกาเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์ เล่นอินเทอร์เน็ต/เล่นเกม เพื่อลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์

2.5 ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะว่าหากบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ถูกต้องเหมาะสมเรื่องเพศ ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง เหมาะสม ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเรื่องเพศ ก็จะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ (กัญญา กลายสุข และคณะ, 2551; วิไล คุณคำ, 2552) จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.78, SD = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด คือ การมีเพศสัมพันธ์กันการใช้ถุงยางอนามัย ($M = 4.63, SD = 0.73$) รองลงมาคือ การรู้จักการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดที่ถูกต้องก่อนจะมีเพศสัมพันธ์ ($M = 4.39, SD = 0.85$) และการชื่นชมผู้ชายที่เป็นสุภาพบุรุษ ไม่ฉวยโอกาสเอาเปรียบผู้หญิง ($M = 4.39, SD = 0.97$) การศึกษาในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งจะมีพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ที่ดี มีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศมากจึงส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ ต้ม บุญรอด (2550) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวอนามัยศึกษา อำเภอเมืองของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคใต้ พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงเป็น 4.6 เท่า ของผู้ที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และการศึกษาของ เบญจรัตน์ สุทินเผือก (2553) พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีค่าความสัมพันธ์ทางบวกต่อพฤติกรรมการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ($r = 0.262$)

3. ปัจจัยที่ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี มีดังนี้

3.1 เพศ ไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ อาจเกิดจากการศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.3 ซึ่งในสังคมไทยพบว่าการกำหนดบทบาททางเพศ โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน สำหรับผู้ชายแล้วสังคมไทยยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นเรื่องปกติ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของเพศหญิงนั้นเป็นเรื่องที่สังคมยังไม่ยอมรับ ทำให้เพศหญิงได้รับการอบรม และปลูกฝังให้มีการรัก นวลสงวนตัว ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ จึงส่งผลให้เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนงค์ ประสาธน์วนกิจ และคณะ (2552) เรื่องความเชื่อเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ รูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัด

สงขลา โดยพบว่าวัยรุ่นหญิงเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า ผู้หญิงควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้เพื่อวันแต่งงานถึงร้อยละ 91.0 และอังคณา เพชรกาพ (2551) เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นนภาคใต้ตอนบน ที่พบว่า เพศชายมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง 4.09 เท่า ($p < .01$)

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ทั้งนี้อาจเกิดจากการศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดี คือเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.01 ขึ้นไป (ร้อยละ 57.4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งบอกถึงสติปัญญา ซึ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นจะมีความสามารถในการไตร่ตรองและวิเคราะห์ และมีความสามารถในการควบคุมตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอังคณา เพชรกาพ (2551) พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีเพศสัมพันธ์มากเป็น 2 เท่าของนักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ($p < .01$)

3.3 การเที่ยวสถานบันเทิงไม่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ อาจเกิดจากการศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งในสังคมไทยนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีที่เพศหญิงจะเข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิง ซึ่งสถานที่เหล่านี้เป็นสถานที่ที่ล่อแหลมและเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ จึงส่งผลให้การศึกษาในเรื่องการเที่ยวสถานบันเทิงไม่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลศึกษาของ ฉมมน ธนินธญากร (2552) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่พบว่า การเที่ยวสถานบันเทิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .305$) นั่นคือการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นประจำจะทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล

พยาบาลและบุคลากรด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัจจัยที่พบว่าสามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียน ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานให้ สุขศึกษาและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยเน้นการเพิ่มทักษะ การรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเน้นครอบครัวให้มีส่วนร่วมด้วย โดยเฉพาะสื่อทางเพศเพราะไม่สามารถควบคุมได้โดยตรงจากแหล่งสื่อ เพื่อให้ นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นพื้นฐาน เพื่อนำไปพัฒนารูปแบบโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ โดยการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
2. ควรศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษา ปกติ ได้แก่ ผู้ที่ศึกษาในระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา เนื่องจากมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน อาจมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน
3. ศึกษาในเชิงคุณภาพโดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านความคิดเห็นและมุมมองของวัยรุ่นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง เนื่องจากบริบทของสังคม และวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงไป และแบบสอบถามเชิงปริมาณอาจจะไม่สะท้อนบริบท หรือผลที่แท้จริงของวัยรุ่น เพื่อการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกพัชร ต่ายคนอง. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน*, 17(1), 168-177.
- กนกวรรณ สีนรัตน์. (2552). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อ
ทักษะชีวิตด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการ
ให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *การสร้างแบบวัดพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์
ของเยาวชนในสังคมไทย*. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต.
- กัญญา กลายสุข, พรรณภา เงินเลี้ยง และวรรณรัตน์ มากำเนิด. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยง
การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์
สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จิตรา วาสุกี, พูนศิริ วัจนะภูมิ, วาริณี เอี่ยมสวัสดิคุณ และสุกมาส อังศุโชติ. (2551). ปัจจัยด้าน
ครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนวัยรุ่น
จังหวัดตราด. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 1(2), 70-90.
- จุฬาลักษณ์ บาร์มี. (2551). สถิติเพื่อการวิจัยเพื่อสุขภาพและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS.
ชลบุรี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยนันท์ เหมือนเพชร, นิภา มหารัชพงษ์ และกุลลาภ รัตนสังขธรรม. (2554). ตัวแปรทำนาย
พฤติกรรมทางเพศในบริบทความแตกต่างของรูปแบบวิธีการวัดในนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายของรัฐบาล อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*,
6(2), 80-89.
- ณมน ธนินธนากร. (2552). *พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาล
นครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฐิติมา เพชรสัมฤทธิ์. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 6(4), 71-84.

- ตั้ม บุญรอด. (2552). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้. *วารสารวิชาการสาธารณสุข, 18*(2), 262-271.
- ชนัดถน ตะพังพินิจการ. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนิดา ผาติเสนะ, ลูติมา โพธิ์ชัย และสิริสุดา ฐานะปัตโต. (2555). การพัฒนาการมีส่วนร่วมของเยาวชน ครอบครัวและโรงเรียนในการป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 17*(2), 315-324.
- ชัชชัย วรพงศธร. (2543) *หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แชนธิญา เปิดปัญญา. (2552). *ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นิตารัตน์ รอดปรุง. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นุชวรรณ บุญเรือง และวิพรรณ ประจวบเหมาะ. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี. *วารสารโรคเอดส์, 23*(2), 85-96.
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. (2550). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางการพยาบาลศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ยูเออนไอ อินเตอร์ มีเดีย.
- เบญจรัตน์ สุทินเฟือก. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ*. *วารสารสาธารณสุขศาสตร์, 40*(3), 303-311.
- ประไพศรี แสงชรินทร์. (2554). *ปัจจัยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภัสสร กัดเขียว และนิรินธน์ ประทีปแก้ว. (2553). ความรู้เรื่องโรคเอดส์ พฤติกรรมทางเพศและการใช้สารเสพติด ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำกว่า 15 ปี และอายุ 15 ปีขึ้นไป ประเทศไทย พ.ศ. 2548-2551. *วารสารกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 35*(4), 247-254.

- ปิ่นณวิษณุ ยุทธกิจจางค์. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัว ความรู้เรื่องโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปิ่นประภา เฝ้าพันธ์, อุดมศักดิ์ มหาวีรวัฒน์ และพีรศักดิ์ ผลพุกษา. (2554). การประยุกต์ใช้โปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี ทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 30(3), 295-305.
- พรนภา หอมสิน และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์. (2552). ความเชื่อ แบบแผนการดื่มและปัจจัยทำนายการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ภรภาดา อรุณรัตน์. (2551). กลวิธีในการปฏิสธการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตามประสบการณ์ของวัยรุ่นชาย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เขवालักษณ์ แสนทวีสุข. (2554). ผลของโปรแกรมสุขศึกษาในการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับการสร้างแรงจูงใจเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแห่งหนึ่ง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รางวัล สุกี. (2551). ปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชนิฐดา บัวชื่น. (2552). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก. วารสารควบคุมโรค, 35(4), 267-275
- วรางคณา มาลัยวงศ์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรารณณ์ บุญเชียง. (2556). ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น. วารสารสภาการพยาบาล, 28(1), 124-137.

- วัชรารักษ์ บัทรเจริญ. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น* วิทยาลัยสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วารุณี ฟองแก้ว, พิมภรณ์ กลั่นกลิ่น, ประณีต ส่งวัฒนา, สุชาดา ทวีสิทธิ์, พิสมัย หอมจำปา และฤาเดช เกิดวิชัย. (2549). การป้องกันและลดการติดเชื้อเอชไอวีในวัยรุ่นและเยาวชน สถานการณ์ปัจจุบัน. *วารสาร โรคเอดส์*, 18(4), 25-32.
- วิไล คุณคำ. (2552). *ปัจจัยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยาลัยสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศศิธร สิมคำ. (2553). *ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยในวัยรุ่นหญิง*. วิทยาลัยพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศาสนา ผาสุข. (2554). *ความฉลาดทางอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดจันทบุรี*. งานนิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทร์เอม. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ โสมประยูร และวรวรรณี โสมประยูร. (2543). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดารัตน์ บุญเทียม. (2557). *ปัจจัยทำนายเกี่ยวกับต้นทุนชีวิตต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ในวัยรุ่นตอนต้นจังหวัดชลบุรี*. วิทยาลัยพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี. (2557). *รายงานข้อมูลนักเรียน ปี 2557*. จันทบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17 จังหวัดจันทบุรี.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี. (2556). *รายงานการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอชไอวี ปี 2556*. จันทบุรี: งานควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี.
- สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2555). *การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอชไอวีปี 2555*. เข้าถึงได้จาก <http://203.157.232.1/~cd-aids/BSS53.html>
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2554). *พฤติกรรมทางเพศ*. เข้าถึงได้จาก [http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/index/Pregnancy% 2017- 354.pdf](http://rh.anamai.moph.go.th/all_file/index/Pregnancy%2017-354.pdf)

- สุมาลี ตรีราช. (2550). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอ
น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
พยาบาลชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรทัย เกตุขาว. (2551). ความสัมพันธ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อน
การสมรสของวัยรุ่น: กรณีศึกษานักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- อนงค์ ประสานนวนกิจ, ประณีต สงวัฒนา และบุญวดี เพชรรัตน์. (2552). ความเชื่อเกี่ยวกับ
เพศสัมพันธ์และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วารสารสงขลานครินทร์เวชสาร,
27(5), 370-380.
- อังคณา เพชรภาพ. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นภาคใต้
ตอนบน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัศวิน แสงปาก. (2550). ผลการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีกรณีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อาภาพร เผ่าวัฒนา. (2552). การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น: การมีส่วนร่วมของ
ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน. กรุงเทพฯ: โนเบิล.
- Aras, S., Gunay, T., Orcin, E., & Ozan, S. (2007). Sexual attitudes and risk-taking behaviors
of high school students in Turkey. *Journal of School Health*, 77(7), 359-366.
- Bandura, A. (1997). *The nature and structure of self-efficacy, source of self-efficacy: The exercise
of control*. New York: W. H. Freeman.
- Centers for Disease Control and Prevention. (2010). Youth risk behavior surveillance-united
States 2009. *Morbidity and Mortality Weekly Report*, 59(SS-5), 1-142.
- Green, L. W., & Kreuter, W. (2005). *Health promotion planning: An education and ecological
approach* (4th ed.). Toronto: Mayfield Publishing.
- Hulok, E. B. (1974). *Adolescent development*. New York: Mc Graw Hill.
- Lefancois, G. R. (2001). *An introduction to child and adolescent*. (9th ed.). Belmont, CA:
Wadsworth/ Thomson Learning

- Miller, K. S., Forehand, R., & Kotchick, B. A. (2000). Adolescent sexual behavior in two ethnic minority groups: A multi-system perspective. *Adolescence*, 35, 313-333.
- Nagamatsu, M., Saito, H., & Sato, T. (2008). *Factors associated with gender differences in parent - adolescents relationships that delay first intercourse in Japan*. Retrieved from <http://ehis.ebscohost.com./eds/results>
- Stanley, L., David, W. H., Janelle, K., & Stephen, K. L. (1990). *Adequacy of sample size in health studies*. Chichester: John Wiley & Sons.
- Wong, M. L., Chan, R. K., Koh, D., Tan, H. H., Lim, F. S., Emmanuel, S., & Bishop, G. (2009). *Premarital sexual intercourse among adolescents in an Asian country: Multilevel ecological factors*. Retrieved from <http://ehis.ebscohost.com./eds/results>
- World Health Organization. [WHO]. (1999). *Coming of age: From facts to action for adolescent*. Geneva: World Health Organization.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๙๕๐

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของนิสิต

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตกพรหม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาเดชภูมิ ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนวัดตกพรหม ตำบลตกพรหม อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓๐ ราย ในระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๐๘

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๙๔/๙๙

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชลบุรีชนบท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุชฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนชลบุรีชนบท ตำบลฉนวนยาว อำเภอลอง จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๗๐ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๖ ราย
๒. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๐ ราย
๓. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๔ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๔๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๘๕/๗)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมะขามสรรเสริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุชฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนมะขามสรรเสริญ ตำบลบ้านมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๖๖ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๕ ราย
๒. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๓ ราย
๓. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๘ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๔๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๙๕๑

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสอยดาววิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนสอยดาววิทยา ตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๒๗ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๗ ราย
๒. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๔๑ ราย
๓. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๓๙ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๔๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๙๕๐

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม ตำบลบ้านทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๖๐ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๘ ราย
๒. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๑ ราย
๓. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๑ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๔๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๔-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๑๙๕/๙

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๙๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าใหม่ (พูลสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๒. แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ

ด้วย นางสาวนวลพรรณ อิศโร นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติ-ชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุชฎี ทูลศิริ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยในวิทยานิพนธ์ดังกล่าว จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ โรงเรียนท่าใหม่ (พูลสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล) ตำบลท่าใหม่ อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๕๗ ราย ในระหว่างวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบด้วย

๑. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๕๕ ราย
๒. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๔๐ ราย
๓. นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๒ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๘๓๖, ๐-๓๘๑๐-๒๘๔๕

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๖

ผู้วิจัยโทร ๐๘-๗๑๔๗-๔๑๒๖

ภาคผนวก ข

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

แบบรายงานผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดจันทบุรี

Factors Predicting Appropriated Sexual Behaviors Among the Lower Secondary School Students in Chanthaburi Province

ชื่อนิสิต นางสาวवलพรรณ อิศโร

รหัสประจำตัวนิสิต 51924084 หลักสูตร พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคพิเศษ)

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ มีมติเห็นชอบ รับรองจริยธรรมการวิจัย รหัส 05-10-2557

โดยได้พิจารณารายละเอียดการวิจัยเรื่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

1) การเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-3 จำนวนทั้งหมด ไม่เกิน 470 ราย
สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ โรงเรียนชลรัฐชาติเกษก โรงเรียนสอยดาววิทยา โรงเรียนท่าใหม่ (พุทธสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล)
โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม และโรงเรียนมะขามสารเสรีวิทย จังหวัดจันทบุรี

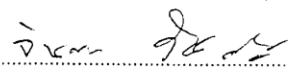
2) วิธีการที่เหมาะสมในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย
(Informed consent) รวมทั้งการปกป้องสิทธิประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายหรืออันตรายต่อกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การรับรองจริยธรรมการวิจัยนี้มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่ออกหนังสือฉบับนี้ ถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ.2558

อนึ่ง กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ใดๆ ของการวิจัยนี้ ขณะอยู่ในช่วงระยะเวลาให้การรับรองจริยธรรมการวิจัย ขอให้ผู้วิจัยส่งรายงานการเปลี่ยนแปลงต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยเพื่อขอรับรอง (เพิ่มเติม) ก่อนดำเนินการวิจัยด้วย

วันที่ให้การรับรอง 10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา วัชรสินธุ์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ค

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยและเอกสารชี้แจง

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย สำหรับนักเรียน

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน.....พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(.....นางสาวนวลพรรณ อิศโร.....)

ผู้ปกครองให้การรับรองเพื่อเข้าร่วมการวิจัย

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....เป็นผู้ปกครอง
 ของนาย/นางสาวได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วและมีความเข้าใจดี
 ทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมเพื่ออนุญาตให้ (.....)
 เข้าร่วมการวิจัย

ลงนาม.....ผู้ปกครอง/ผู้แทน โดยชอบธรรม
 (.....)

ลงนาม.....พยาน
 (.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย
 (...นางสาวนวลพรรณ อิศโร.....)

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย สำหรับผู้ช่วยวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน.....พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น และจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์
จากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความ
สมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิก
การเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น
จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่
เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบ
ยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย

(.....นางสาวนวลพรรณ...อิศโร.....)

เอกสารชี้แจง (สำหรับนักเรียน)

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดจันทบุรี

รหัสจริยธรรมการวิจัย 05-10-2557

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนวลพรรณ อิศโร

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากท่านเป็นผู้มีคุณสมบัติตรงกับการศึกษาครั้งนี้คือ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดจันทบุรีในปีการศึกษา 2557 ในการศึกษารั้งนี้มีผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 470 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557- มีนาคม พ.ศ. 2558

เมื่อท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ท่านจะต้องปฏิบัติ มีดังนี้

1. ร่วมฟังคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และรูปแบบการเก็บข้อมูลจากผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยจะให้ท่านพิจารณาเข้าร่วมการวิจัย หากยินดีจึงให้ลงนามในแบบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จำนวน 1 ชุด ให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม ประมาณ 40-50 นาที

ประโยชน์ที่จะได้รับคือ ข้อมูลนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานให้สุขศึกษาและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์กับสภาพของสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของเยาวชนในอนาคตต่อไป

การเข้าร่วมการวิจัยของท่านครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ในระหว่างเข้าร่วมการวิจัย ท่านสามารถถอนตัวออกจากการเข้าร่วมงานวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบและจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านตอบเป็นความลับโดยไม่ต้องใส่ชื่อ-นามสกุลจริง ในแบบสอบถาม และจะเก็บไว้ในซองกระดาษอย่างมิดชิด การนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลหลังจากผลการวิจัยรับการเผยแพร่แล้ว

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัยในวันทำการรวบรวมข้อมูล หรือสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางสาว นวลพรรณ อิศโร หมายเลขโทรศัพท์ 087-147-4126 หรือที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิตาคุณฤทธิพลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 086-385-2835

นางสาวนวลพรรณ อิศโร

ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม ระดับบัณฑิตศึกษา ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. (038)102 823

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามผู้วิจัยหรือผู้แทนให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปที่บ้านเพื่ออ่านและทำความเข้าใจ หรือปรึกษาหารือกับญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท แพทย์ประจำตัวของท่าน หรือแพทย์ท่านอื่น เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้

เอกสารชี้แจง (สำหรับผู้ปกครอง)

การวิจัยเรื่อง บัณฑิตทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดจันทบุรี

รหัสจริยธรรมการวิจัย 05-10-2557

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนวลพรรณ อิศโร

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อศึกษาบัณฑิตทำนายพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งเด็กในปกครองของท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีคุณสมบัติตรงกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดจันทบุรี ในปีการศึกษา 2557 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 470 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557- มีนาคม พ.ศ. 2558

เมื่อท่านยินดีให้เด็กในปกครองของท่านเข้าร่วมการวิจัยแล้ว สิ่งที่ได้เด็กในปกครองของท่านจะต้องปฏิบัติ มีดังนี้

1. ร่วมฟังคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และรูปแบบการเก็บข้อมูลจากผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยจะให้ท่านพิจารณาเพื่อให้เด็กในปกครองของท่าน เข้าร่วมการวิจัย หากท่านยินดีจึงให้ลงนามในแบบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เด็กในปกครองของท่านจะตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์จำนวน 1 ชุด ให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม ประมาณ 40-50 นาที

ประโยชน์ที่จะได้รับคือ ข้อมูลนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานให้สุศึกษาและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้เหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์กับสภาพของสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของเยาวชนในอนาคตต่อไป

การเข้าร่วมการวิจัยของเด็กในปกครองของท่านครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ในระหว่างเข้าร่วมการวิจัยเด็กในปกครองของท่านสามารถถอนตัวออกจากการเข้าร่วมงานวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบและจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่เด็กในปกครองของท่านตอบเป็นความลับ โดยไม่ต้องใส่ชื่อ-นามสกุลจริงในแบบสอบถาม และจะเก็บไว้ในซองกระดาษอย่างมิดชิด การนำเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น และจะทำลายข้อมูลหลังจากผลการวิจัยรับการเผยแพร่แล้ว

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด สามารถสอบถามได้โดยตรงจากผู้วิจัยในวันทำการรวบรวมข้อมูล หรือสามารถติดต่อสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ได้ตลอดเวลาที่ นางสาวนวลพรรณ อิศโร หมายเลขโทรศัพท์ 087-147-4126 หรือที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญัญชิตาคุณฎี ทูลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก หมายเลขโทรศัพท์ 086-385-2835

นางสาวนวลพรรณ อิศโร

ผู้วิจัย

หากท่านได้รับการปฏิบัติที่ไม่ตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงนี้ ท่านจะสามารถแจ้งให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทราบได้ที่ เลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม ระดับบัณฑิตศึกษา ฝ่ายวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. (038)102 823

ในเอกสารนี้อาจมีข้อความที่ท่านอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามผู้วิจัยหรือผู้แทนให้ช่วยอธิบายจนกว่าจะเข้าใจดี ท่านอาจจะขอเอกสารนี้กลับไปที่บ้านเพื่ออ่านและทำความเข้าใจ หรือปรึกษาหารือกับญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท แพทย์ประจำตัวของท่าน หรือแพทย์ท่านอื่น เพื่อช่วยในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเรื่องปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทำนายพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดจันทบุรี โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 8 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	7 ข้อ
ส่วนที่ 2	แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน	15 ข้อ
ส่วนที่ 3	แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน	10 ข้อ
ส่วนที่ 4	แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง	จำนวน	5 ข้อ
ส่วนที่ 5	แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ	จำนวน	10 ข้อ
ส่วนที่ 6	แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว	จำนวน	10 ข้อ
ส่วนที่ 7	แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท	จำนวน	9 ข้อ
ส่วนที่ 8	แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย	จำนวน	12 ข้อ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นักเรียนกรอกแบบสอบถาม ตามที่แนบมานี้ โดยมีต้องระบุชื่อนามสกุล ในการตอบ และข้อมูลที่ตอบจะถือเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

นางสาวนวลพรรณ อิศโร

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบ หรือเติมคำลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันนักเรียนมีอายุ ปี เดือน
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
 ม. 1 ม. 2 ม. 3
4. ผลการเรียนของนักเรียนที่ผ่านมากที่สุดได้เกรด(โปรดระบุ).....
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน(โดยรวม)ที่ได้รับ.....บาท
6. ที่พักอาศัยในปัจจุบัน
 พักอยู่บ้านกับบิดาหรือมารดา
 พักอยู่บ้านกับบิดาและมารดา
 เช่าหอพักอยู่คนเดียว
 เช่าหอพักอยู่กับเพื่อนหญิง
 เช่าหอพักอยู่กับเพื่อนชาย
 พักอยู่บ้านญาติญาติ (ลุง ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย)
 อื่น ๆ ระบุ.....
7. สถานภาพสมรสของบิดามารดา
 อยู่ด้วยกัน
 หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่
 บิดาเสียชีวิต
 มารดาเสียชีวิต
 บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบางส่วน

เห็นด้วยน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย

เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนเลย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้นักเรียนรู้สึกพึงพอใจ					
2.					
3.					
4.					
5. การแสดงความสนใจเพศตรงข้ามของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ					
6.					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
7. การได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15. นักเรียนชอบพูดคุยสนทนา Chat เรื่องเพศกับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถแห่งตนในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่อง
เดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

มั่นใจมากที่สุด หมายถึง นักเรียนมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้มากที่สุด

มั่นใจมาก หมายถึง นักเรียนมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้มาก

มั่นใจปานกลาง หมายถึง นักเรียนมั่นใจว่าสามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้ปานกลาง

ไม่มั่นใจ หมายถึง นักเรียนไม่มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติพฤติกรรมนั้น

ข้อความ	ระดับความมั่นใจ			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ไม่มั่นใจ
1. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่ม ผสมแอลกอฮอล์ถึงแม้ถูกเพื่อนชักชวน				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7. นักเรียนหลีกเลี่ยงการอ่านคอลัมน์เกี่ยวกับทาง เพศที่มีข้อความ/รูปภาพจากนิตยสารหรือ หนังสือนวนิยายที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการ ทางเพศ				

ข้อความ	ระดับความมั่นใจ			
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ไม่มั่นใจ
8. นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงการรับสื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศผ่านทางเว็บไซต์/อินเทอร์เน็ตได้				
9.				
10.				

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเข้าถึงสถานบันเทิง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นประจำหรือปฏิบัติทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นส่วนใหญ่
บางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นได้บางครั้ง
ไม่เคย	หมายถึง	นักเรียนไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
ใน 3 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนไปเที่ยวกันตามสถานที่ต่อไปนี้บ่อยเพียงใด(กรุณาตอบทุกข้อ)				
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อทางเพศ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

- เป็นประจำ หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเป็นประจำหรือปฏิบัติทุกครั้ง
 บ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นเกือบทุกครั้งหรือเป็นส่วนใหญ่
 บางครั้ง หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามข้อความนั้นได้บางครั้ง
 ไม่เคย หมายถึง นักเรียนไม่เคยปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคย
1. นักเรียนอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศจากหนังสือพิมพ์บ่อยเพียงใด				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10. นักเรียนดูรายการโฆษณาสินค้าต่างๆ (ลูกกลิ้งน้ำหอม โลชั่น สบู่ โฟมล้างหน้า แชมพู) ที่แสดงการสัมผัสกอดจูบเนื้อตัวร่างกาย ระหว่างวัยรุ่นหญิงชายบ่อยเพียงใด				

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการควบคุมกำกับของครอบครัว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงหรือทำทุกครั้ง

ไม่เสมอไป หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงบางส่วนหรือทำเป็นบางครั้ง

ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความจริงหรือไม่เคยทำ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	ใช่	ไม่เสมอไป	ไม่ใช่
1. บ้านของนักเรียนมีกฎกติกาเกี่ยวกับเวลากลับบ้าน เวลาเข้านอน เวลาดูโทรทัศน์ เวลาเล่นอินเทอร์เน็ต หรือ เวลาเล่นเกมส์			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10. ผู้ปกครองมีส่วนในการดูแล และให้ความรู้ในการใช้อินเทอร์เน็ต			

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนสนิท

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

มี	หมายถึง	กลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงตามข้อความนั้น
ไม่มี	หมายถึง	กลุ่มเพื่อนสนิทไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงตามข้อความนั้น
ไม่ทราบ	หมายถึง	ไม่ทราบว่ากลุ่มเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมเสี่ยงตามข้อความนั้น

ข้อความ	มี	ไม่มี	ไม่ทราบ
1. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนที่สูบบุหรี่			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักเรียนมีคนที่เคยตั้งครรภ์หรือทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์			

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์เลือกตอบดังนี้

ไม่เคยเลย หมายถึง นักเรียนไม่เคยมีพฤติกรรมหรือไม่เคยปฏิบัติในเรื่องนั้นหรือไม่มีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

นานๆ ครั้ง หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติในเรื่องนั้นเป็นส่วนน้อย

บางครั้ง หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติในเรื่องนั้นเป็นบางครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติในเรื่องนั้นเกือบทุกครั้ง

เป็นประจำ หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติในเรื่องนั้นทุกครั้ง สมบูรณ์

ที่ผ่านมามีพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงใด	ไม่เคยเลย	นาน ๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	เป็นประจำ
1. ดื่มเหล้า เบียร์ เพื่อกระตุ้นอารมณ์เซ็กซ์					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12. ไปเที่ยวค้างคืนกับแฟนสองต่อสอง					